

İSTANBUL TASARIM MERKEZİ KISA FİLM ATÖLYESİ — BÜLTEN —

İçindekiler

Ensar Vakfı Adına Sahibi

İsmail Cenk Dilberoğlu

Proje Koordinatörü

M. Hüsrev Şeref

Atölye Yöneticisi

Sinan Sertel

Proje Asistanı

Koray Sevindi

Atölye Ofis Asistanı

M. Taki Kurtoğlu

Grafik Tasarım ve Uygulama

Altan Güvenni

Aydan Gürsoy

Fotoğraf

Fatih Yaşar

Aydan Gürsoy

Dijital tasarım

Mustafa Kolbaşı

Baskı Cilt

Plato Basım

Yazışma Adresi

Binbirdirek mah. Şehitmehmetpaşa Yokuşu Sok.

No: 40 Sultanahmet - Fatih / İstanbul

www.istanbultasarimmerkezi.org

info@istanbultasarimmerkezi.org

Başkanın Yazısı	2
Atölye Yöneticisinin Yazısı.....	3
İSM Koordinatörünün Yazısı.....	5
İstanbul Kalkınma Ajansı	7
Ensar Vakfı	8
İstanbul Tasarım Merkezi	9
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi.....	10
İstanbul Tasarım Merkezi Kısa Film Atölyesi.....	11
Dersler	17
Öğrenci ve Eğitimci Görüşleri.....	31
Adem'in Hikayesi	38
Kafa.....	42
Oyun.....	44
Bir Senaryo Yaratmak	48
Sarı Çiçek	52
Öğretmenim Nerede?	55
Bilyalı	56
Guguk Kuşu	58
Siyah Yağmur	60
Ayakkabı	64
Yusuf Kaplan Seminerleri.....	66
Derviş Zaim Semineri.....	69
Tarık Tufan Semineri	72
Ali Murat Güven Semineri	74
Belma Baş Semineri	76
Cihan Aktaş Semineri.....	72
Atölye Dönemi İçinde Kazanılan Başarılar.....	79
Öğrencilere Sağlanan İstihdamlar	80

Ensar Vakfı organizasyonu içerisinde, geleneksel ve modern estetik yaklaşımla tasarım konusunda eğitim vermek ve bir tasarım kültürü oluşturmak amacıyla İstanbul Tasarım Merkezi yer almaktadır.

İstanbul Tasarım Merkezi, tarihin tüm estetik zenginliğini günümüze taşımayı hedeflemenin yanı sıra ezberden uzak özgün dokunuşlarla modern dünyanın beğenisine uygun ve çoğu zaman sanat ve estetiğe zenginlik ve yenilik katan bir misyonla Ensar Vakfı'nın göze ve gönle hitap eden renkli bir penceresi olarak tarihle sanatın, estetik ile ruhun buluştuğu Sultanahmet semtinde çalışmalarına yeni desenler katarak devam etmektedir.

Ülkemizde sinemaya ilgi duyan ve bu konuda eğitim almak isteyen gençlerin sinema sektörünün ihtiyaçlarına göre teorik derslerle desteklenmiş uygulamaya yönelik bir eğitim alması, eğitimi sırasında sektörlerle yakın ilişkiler içerisinde bulunmaları, özellikle senaryo oluşturma ve karakter tasarımı konularında yerel kaynaklardan beslenerek özgün bir sinema dili oluşturabilecek bir altyapı tesis edilmesi amacıyla İstanbul Kalkınma Ajansı'nın desteğiyle başlatılan "İstanbul Tasarım Merkezi Teorik ve Uygulamalı Kısa Film Atölyesi" 10 aylık eğitim sürecini başarıyla tamamlamıştır.

Projenin başarıyla tamamlanmasında emeği geçen yönetici ve eğitimciler, atölye sonunda güzel filmlere imza atan atölye katılımcıları kardeşlerime teşekkürlerimi ve tebriklerimi sunuyorum.

İsmail Cenk Dilberoğlu
Ensar Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı

Sinan Sertel

Atölye Yöneticisi

Sinema, geçmişini daha iki asır bir öteye gidemeyen yeni bir icat. Böyle olmasına rağmen günümüzün kültür dünyasında yer alan önemli aktörlerden birisi. İnsanların, toplumların ve hatta devletlerin fikir ve zikir dünyalarına dair çok şeyi sinema ile anlattıklarını görebiliyoruz. Sinemanın söz konusu paydaşların tüm birikimlerini bünyesine katabilen bir yapısı var. Sinema günümüzde çok ileri bir noktaya geldi. Artık sadece birikimlerden yararlanan konumda değil. Kendi kısa tarihi içerisinde ürettikleri ile artık bir kaynak vazifesi de görüyor. Bu bakımdan sinemanın hem niteliği hem de niceliği hızlı ve logaritmik bir artışın eşliğinde.

Tüm bu oluşumu kucağında bulan bir toplum olarak biz, sinemanın “ne”liğine dair bir tartışmayı yeterince yap(a)madık. Bu yüzden toplum içerisindeki her kesimden insan sinema için farklı farklı tanımlar getirmektedir. Kimisi sinemanın eğlence bir ürün olduğunu söylerken, diğer kesim tefekkür için yegâne araç olduğundan bahsedebilmektedir. Biz de bu kadar uzak iki uçta yer alan tanımlar içerisinde kendi tanımımızı bulmaya çalışmaktayız. Hafızasında kesiklik yaşayan bir toplum olarak biz de sinemanın ne olduğunu, film yapmaya çalışırken öğrenmek zorunda kalıyoruz / öğrenmeye çalışıyoruz. İstanbul Sinema Merkezi atölyesi için öğrenciler ile mülakat yaparken “neden sinema yapmak istiyorsun?” sorusuna bir talipli şöyle cevap vermişti.

-İnsanların fikirlerini değiştirmek istiyorum.

-Hangi fikirleri değiştirmek istiyorsun?

-Tüm fikirleri.

Sinema için fikri alanda bu kadar karışık bir durum söz konusu. Pratik alan biraz daha berrak. Lakin iyi ses ve görüntü, toplum olarak bizim alışkın olduğumuz iki unsur. Güçlü bir şifahi kültüre sahip ve musikişinas olan toplumumuz, görsel alanda da gerek mimari gerek diğer görsel sanatlarda inceltilmiş bir zevke haiz. Görece daha net olan bu alan için çok daha tutarlı tespitler yapılabilir / yapılıyor. Bu yüzden zanaat olarak çok gelişmiş örneklerle rastlamaktayız. Fikri alanda ise Türk sineması dendiğinde bir özgün alandan bahsetmek zorlaşıyor. Özet olarak pratik manada sinemayı “zanaat olarak yapmak” öğrenilebilecek bir şey. Fakat sinemanın anlam dünyası, onun bizim anlam dünyamız içerisindeki yorumları ve tabiki de netice olarak özgün bir dil ortaya çıkması çok uzun soluklu bir yolculuk.

İstanbul Sinema Merkezi, zanaat olarak üstün çalışmalar yaparken, işin tefekkür boyutunda da var olmak için kuruldu. İki alandaki olumlu ve olumsuz yanların her birinin farkında olarak “yeni şeyler söylemek” için çalıştı. Türk sinemasının özgün bir dil arayışına katkı sağlamak amacı ile eğitim verdi. Sinemanın pratik alanında yer alan, sektörde önemli noktalarda işler yapmış

ve yapmakta olan eğitmenleri ile çitayı hep yükseğe koydu. Bu yüzden İstanbul Sinema Merkezi'nden çıkan final filmleri "öğrenci filmi" sıfatı ile hiç bir araya gelmedi. Bizim çitamızın yüksek olduğunu sadece biz düşünmüyorduk. Adana Altın Koza Film Festivali, Malatya Film Festivali ve İstanbul Kısa Film Festivali gibi prestijli festivaller atölyemizin filmlerini programlarına alarak bu konuda haklı olduğumuzu bize bir kez daha gösterdiler. Bunun yanında sektörde, sahada, film ve dizi setlerinde istihdam ettiğimiz öğrencilerimiz oldu.

Kuruluşunun ilk yılında bu kadar başarının nasip olduğu bu atölyenin ileride daha iyi işler yapacağını öngörmek çok zor değil. Bu konuda başta tüm atölyeye on ay boyunca devam ederek, gece gündüz çalışıp bu filmleri sinemaya kazandıran öğrencilerimizi kutluyoruz. Ayrıca, konu ile ilgili dertlerimizi paylaşan, bu konuda ciddi bir vizyon ortaya koyan, desteklerini hiç esirgemeyen ve bünyesinde bu atölyenin kurulmasını sağlayan Ensar Vakfı'na çok teşekkür ediyoruz. Bize inanarak verdikleri destek ile öğrencilerimizin ücretsiz olarak atölyeye katılımlarına vesile olan İstanbul Kalkınma Ajansına teşekkür ediyoruz. Atölyenin hayata geçmesinde yardımlarını esirgemeyen Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'ne teşekkür ediyoruz. Benim de yazarları arasında olduğum Hayalperdesi Sinema Dergisi'ne basın sponsorluğundan dolayı teşekkür ediyoruz.

Yeni öğrencilerle; Yeni filmlerle, yeni şeyler söylemek için...
İstanbul Sinema Merkezi...

Koray Sevinli

İSM Koordinatörü

İstanbul Sinema Merkezi'nin ilk programı olan 10 aylık "Kısa Film Teori ve Uygulama Atölyesi"nin sonuna geldik. Zorlu bir mülakat ve sınav sürecinden sonra atölyemize kabul ettiğimiz arkadaşlarla uzun süreli bir programa dâhil olduk. Bu süreçte hem biz hem de onlar çok şey öğrendi ama eminim ki öğrendikleri en önemli şey "sinema" yapmanın dünyanın en zor işi olduğuydu.

Bir film yapmak, hem zihinsel hem de fiziksel zorluklar içerir. Bu zorluk için fikri aşamasından filmin izlenebilir forma getirilmesine kadar sürer. "Bir fikrim var." çoğu kişinin günde birkaç kez kullandığı bir cümle. Sinemayla ilgilenen insanlar ise daha fazla kullanırlar bu cümleyi. Bir fikirle hayatlarının filmini çekebileceğini düşünürler ve bin bir kuralı olan, hakkında yüzlerce kitaplar yazılmış, en iyi yönetmenlerin bile yazmaya çekindiği ya da yazamadığı "senaryo"yu, hakkında hiçbir şey bilmeden ve öğrenmeye çalışmadan alelacele yazmaya çalışırlar. Daha yazmaya başlarken biter o ilk heves, çünkü zihinsel zorluklar başlar. İlk cümleyi yazmanın zorluğuyla yüzleştiklerinde başlar aslında sinemayla verilen savaş. O savaşı kazanan kişi sayısı çok azdır. Kazandığını düşünenlerse çok fazla... İşin senaryo aşamasını tamamlayabilen şanslı kişilerden olabilirlerse bu sefer filmi çekme aşamasına gelirler. Tabi öncelikle ekipman bulma, oyuncu ayarlama, mekân araştırma, film ekibi oluşturma vb. gibi bitmek tükenmek bilmeyen ön hazırlıkları tamamlamaları gerekir. Öncelikle para aranır. Hedef en başta filmi RED kamera ile çekmek, sağlam oyuncu bulmak, villa kiralamak, sete bir kamyon ışık malzemesi getirmektir. Sanata yatırım yapan bir ülkede yaşadığınızı zannederek gidersiniz görüşmelere. Kimse sizin "minimalist" filminize para vermek istemez. Yediğiniz tokatların haddi hesabı olmayınca da aramaktan vazgeçersiniz. RED kamera yerine arkadaştan ödünç alınan Canon 650D, sağlam oyuncu yerine arkadaşın teyzesi, villa kiralamak yerine lise arkadaşının öğrenci evi, bir kamyon ışık malzemesi yerine de bin bir zorlukla bulunan iki tane florasan lambayla bir tane masa lambası getirilir sete. Çekim takvimine falan ihtiyaç yoktur. Her şey kafasındadır "yönetmen"in. Yıllardır hayalini kurduğu "ekşin" lafını söyler ilk planın çekiminde. Aynı planı, arkadaşın teyzesi oyunu bir türlü beceremediği için onuncu kez tekrarladıklarında bir havası kalmaz sihirli "ekşin" sözcüğünün. Sonra lise arkadaşının ev arkadaşı mırın kırın etmeye başlar "Ne zaman gideceksiniz sınavım var benim." diye. Masa lambasıyla ışık yapmayı beceremeyip "Abi doğal ışıktan şaşmayacaksın" dediğiniz anda ödünç aldığınız Canon 650D'nin sahibinin mesajını görürsünüz telefo-

nunuzda: “Abi yarın düğün fotoğrafı çekeceğim makinayı sabaha getir.” diye. Bu ve onlarca problemin ardından hala o filmi çekme isteğiniz varsa ve filmi tamamlayabilirsiniz zaten başarmışsınızdır bir şeyleri. Film çekimini bitirmenin rahatlığıyla bu sefer başka bir problemle yüzleşirsiniz: “kurgu bilen arkadaş”. Harıl harıl kurguyu yaptıracağınız bir arkadaş ararsınız. Hiçbir zaman vakitleri olmaz. Yalvar yakar bir şekilde yaptırırsınız kurguyu. Filmin jeneriği de oldu mu içiniz ferahlar. Artık bir filminiz vardır. Adınız da “yönetmen”... Sonra festivallere yollamaya başlarsınız filmleri. On yirmi derken yolladığınız festivalin hesabını tutamazsınız. Kabul edilme sayısı ise hep aklınızdadır: “Sıfır”. Nerede hata yaptık acaba diye kendinize sorarsınız. Oysa ki eşiniz, dostunuz, akrabanız filminizi çok beğenmiş ve sizi şimdiden “Bir dizi yönetsen köşeyi dönersin he” laflarıyla gazlamıştır. Mutsuz bir şekilde elinizde ilk filminizle kalakalırsınız. Sonra bir gün bir mail gelir. Bir festivale kabul edilmişsinizdir. Festivalin adını dahi hatırlamıyorsunuzdur festival yığını içerisinde. Önemi var mı ki? Artık festivalde filmi gösterilecek bir “yönetmen”siniz. Bu bile yeter size. Buna bir de festivallerde yaşanacak hayal kırıklıklarını eklerseniz... Bu böyle uzayıp gider ama beklentiler bir şekilde devam eder. Sinema böyle de bir şeydir işte bağımlılık yapan ve asla vazgeçemeyeceğiniz...

Bütün bu aşamaları bilerek hala bu yolda yürüyorsanız size söyleyecek bir sözüm yok. Çektiğiniz acı hiç azalmayacak emin olun ama en azından pişman olmadan yaşayacaksınız. Milyonlarca insanın yapmak istediği, bir kısmının yapmaya çabaladığı ama çok azının yapabileceği bir işte çok az kişiden biri olmak için hala şansınız var demektir.

Artık bu zorlu yolculuğa başladığımız arkadaşlarımızdan çok azı bizimle kaldı. Çoğu yolda elendi, çünkü zihinsel ve fiziksel zorlukları yaşadılar. “Sinema” yapmanın herkes için olmadığını öğrenmiş oldular çünkü. Biz bu 10 aylık süreçte işin gerçeklerini öğretmeye çalıştık genç arkadaşlarımıza. Dürüst olduk. O yüzden de bu işle uğraşmak için gerçekten istekli arkadaşlar kaldı aramızda.

Atölyemiz artık sona ererken yol arkadaşlarımız bundan sonra kendi yollarında devam edecekler. İnaniyorum ki çok güzel yerlere gelecekler ve çok iyi filmler ortaya çıkaracaklar. Yıllardır özlemini çektiğimiz kendi sinema dilimizin oluşmasına katkı sağlayacak birer “sinemacı” olacaklar. Bundan kendi adıma kuş-kum yok. Hepsine ayrı ayrı çok teşekkür ediyorum ve bu atölyenin bir parçası olmaktan da gurur duyuyorum.

Proje Ana Destekçisi

İstanbul Kalkınma Ajansı

İstanbul Kalkınma Ajansı, kamu kesimi ve özel kesim, sivil toplum kuruluşları arasındaki işbirliğini geliştirmek amacıyla kaynakların yerinde ve etkin kullanımını sağlayarak ve yerel potansiyeli harekete geçirmiş ve aynı zamanda, ulusal kalkınma planı ve programlarında öngörülen ilke ve politikalarla uyumlu olarak bölgesel gelişmeyi hızlandırmak için faaliyet sürdürmektedir. Sürdürülebilirliğini sağlamak, bölgeler arası ve bölge içi gelişmişlik farklarını azaltmak amacıyla 5449 sayılı kanuna dayanarak, Bakanlar Kurulu'nun 10.11.2008 tarih ve 2008/14306 sayılı kararı ile kurulmuştur. Ağustos 2009'da Genel Sekreteri atanan İSTKA, Aralık 2009'da uzman ve destek personeli istihdamı ile birlikte aktif olarak faaliyete geçmiştir. Küresel kent İstanbul için çalışan, insan odaklı ve çevreye

duyarlı, etkili ve yön veren bir çözüm merkezi olarak İstanbul Kalkınma Ajansı, katılımcılığı benimseyerek ortak akıllı temsil etmiştir. İşbirliği ağlarının merkezinde yer alarak kaynakları İstanbul için ortak değere dönüştürmek için faaliyetlerde bulunmaktadır. Ajansın faaliyetlerinde ve projelerinde temel aldığı değer ve çalışma ilkeleri: Katılımcılık, yenilikçilik, tarafsızlık, şeffaflık, güvenilirlik, çözüm odaklılık, verimlilik, sürdürülebilirlik, bilimsellik, çevreye ve kültürel değerlere duyarlılık, toplumsal sorumluluk, etkinlik, erişilebilirlik, hesap verebilirlik, bütüncül yaklaşımdır. Çatısı itibarıyla çalışmalarına hız kesmeden devam eden İstanbul Kalkınma Ajansı insan odaklı duyarlı çalışmaları sürdürmeye devam etmektedir.

Proje Sahibi

Ensar Vakfı

Ensar Vakfı, ülkemiz insanının manevî dinamiklerini zenginleştirmek, ilmi, fıkri ve ahlaki yönden gelişmesine katkıda bulunmak amacıyla 1979 yılında kurulmuş ve kurulduğu günden bu güne dek bu amaca ulaşabilmek için çeşitli alanlarda faaliyet göstermiştir. Halen Türkiye genelinde yüze yakın şubesi ile hizmet vermekte olan vakfımız, son yıllarda ise daha kaliteli ve verimli hizmet sunabilmek için bir alanda uzmanlaşma yolunu tercih etmiş, “din ve ahlak eğitimi” ile “değerler eğitimi” konusunu ulusal ve uluslararası düzeyde kendine amaç edinmiştir.

Ensar Vakfı, uzman olduğu alanlarda teorik ve pratik çalışmalar yapmak, bu konuda araştırma yapanları desteklemek, öğretmen ve öğretmen adayları ile üniversite öğrencilerine eğitim desteği sağlamak gayretindedir. Bilgiyi bu günden yarına sağlıklı bir şekilde ulaştırmanın sorumluluk ve bilinciyle, çalışma alanı içine

giren konularda ‘bilgi ve verilerin toplandığı bir merkez olmak’ yolunda hızlı ve emin adımlarla ilerlemekte ve bütün faaliyetlerini bu amaç doğrultusunda gerçekleştirmektedir.

Ensar Vakfı, hizmetlerini zamanın ihtiyaç ve şartlarına uygun olarak çeşitlendirip, çoğaltarak insanımızın istifadesine sunmaktadır. Ensar Vakfı kurumsal organizasyonu içerisinde, din ve değerler eğitimi alanında eğitim ve araştırmalar yapmak için Değerler Eğitimi Merkezi’ne; Din, Edebiyat, Felsefe, Sosyoloji, Tasavvuf gibi disiplinlerle ilgili tematik kitaplar neşretme düşüncesiyle Ensar Yayın Grubu’na; geleneksel ve modern estetik yaklaşımla tasarım ve sanat konularında eğitim vermek ve tasarım kültürü oluşturmak amacıyla da İstanbul Tasarım Merkezi’ne yer vermektedir.

Vakıf faaliyetler hakkında daha detaylı bilgi için www.ensar.org adresimizden yararlanabilirsiniz.

Proje Yürütücüsü

İstanbul Tasarım Merkezi

İstanbul Tasarım Merkezi; İstanbul’da tasarım konusunda farklı eğitim anlayışı ile yeni tasarımcılar yetiştirmek amacıyla 2008 yılından bu yana eğitim faaliyetlerine aralıksız devam eden bir kurumdur.

Programlar; sertifika programları ve süreli eğitimler, atölye çalışmaları ve çalıştaylar, seminer programları, okuma grupları toplantıları ve teknik gezi programları olmak üzere çeşitli biçimlerde gerçekleştirilmektedir.

Mimarlık-Şehircilik, Grafik Tasarım, Moda Tasarımı, Fotoğraf, Sinema, Televizyon, Klasik Türk Görsel Sanatları gibi çeşitli bölümlerde; tasarımın tarihten sanata, felsefeden sinemaya kadar bir çok farklı alanla olan yakın temasını göz önünde bulundurarak oluşturulmuş zengin

içeriklerle eğitim programlarına devam ederken, merkeze gelen tasarımcıların ve tasarıma ilgi duyanların faydalanması için Seminer Programları ve Toplu Gösterim Programları da yapılmaktadır. Ayrıca çoklu disiplinler çalışma ortamları oluşturularak bir çok farklı alanda atölye ve çalıştaylar düzenlenmektedir.

İstanbul Tasarım Merkezi, eğitime yönelik programlarından başka, tarihi ve mimari açıdan önem arz eden binasında birçok farklı alanda Sergi’ ye de ev sahipliği yapmaktadır.

İstanbul Tasarım Merkezi programları, faaliyetleri hakkında güncellenmiş detaylı bilgi ve görselleri www.istanbultasarimmerkezi.org sitesinden takip edebilirsiniz.

Projenin Ortak Kuruluşu

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Üniversitemiz her biri ulaşım açısından kolay ve İstanbul'un 5 ayrı ilçesinde bulunan tarihi binalara sahip yerleşkelerde eğitim öğretimini devam ettirmektedir. Her yıl daha da büyüyen Üniversitemiz ileriki yıllarda da yeni tarihi değere sahip ve şu anda restorasyonu devam eden Valide-i Atik Külliyesini (Eski Toptaşı Cezaevi) eğitim öğretim alanının içerisine katacak. Üniversitemiz bu ve diğer alanlarıyla ülkemizin eğitilmiş, yetişmiş insan birikimine yeni değerler kazandırmayı hedeflemektedir.

Fakülteler: Edebiyat Fakültesi, İslami İlimler Fakültesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Hukuk Fakültesi

Meslek Yüksekokulları: Meslek Yüksekokulu, Güzel Sanatlar Meslek Yüksekokulu

Enstitüler: Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mühendislik ve Fen Bilimleri Enstitüsü, Medeniyetler İttifakı Enstitüsü, Prof. Dr. Fuat Sezgin İslam Bilim Tarihi Enstitüsü

FSM Vakıf Üniversitesi; Fatih Yerleşkesi, Küçükçamlıca Yerleşkesi ve Yenikapı Mevlevihanesi Yerleşkesi, Haliç Yerleşkesi ve Kandilli Güzel Sanatlar Merkezi'nde eğitim vermektedir.

İletişim Bilgileri:

Rektörlük: Zeyrek Mah. Büyükkaraman Cad. No:53 Fatih /İSTANBUL

Tel : 0212 521 81 00 Pbx

Faks : 0212 521 84 84

fatihhsultan@fatihhsultan.edu.tr

İstanbul Tasarım Merkezi Kısa Film Atölyesi

Sinema günümüz dünyasının en güçlü iletişim araçlarından biri haline gelmiştir. Sinema seyirlik, eğlencelik bir meta olarak değerlendirilebileceği gibi, sosyal, politik ve kültürel alanda ciddi sonuçlar ortaya çıkaran entelektüel bir faaliyettir. Her sinema filminin kullandığı “dil” bu iki farklı uç arasındaki yerini belirler..

İstanbul Tasarım Merkezi’nde gerçekleştirilmekte olan “Kısa Film Teori ve Uygulama Atölyesi ” projenin resmi finansörü olan İstanbul Kalkınma Ajansı tarafından, Çocukların ve Gençlerin Girişimcilik, Beceri ve Geleceklerini Destekleme Mali Destek Programı için başvuruda bulunan 130 proje arasından, yapılan değerlendirmede desteklenmeye değer görülen projeler arasında yer almıştır.

Projenin genel amacı; Kısa film ve animasyon konularında eğitim alacak öğrencilerin sinema

sektöründe kendilerine en uygun alana yönelmelerini sağlamak, bu alanda verimli ve etkin bir iş gücü oluşturulmasına katkıda bulunmaktır. Proje kapsamında kurulan atölyede 3 kısa film ve 1 çizgi film çekilmesi öngörülmüştür. Kısa Film Atölyesinde, ülkemizde eksikliği özellikle hissedilen yerli ve özgün sinema dilinin, “yerlilik bilincine sahip gençler” tarafından tasarlanıp kazandırılması düşüncesiyle, özel olarak hazırlanmış zengin bir eğitim müfredatı takip edilmiştir.

Atölyede yapılan çalışmalar planlandığı gibi neticelerini vermiştir. Bu neticeler öngördüğümüz hedeflerin çok ötesine geçmiştir. Bu konuda hasıl olan bereket ileride yapacağımız çalışmalar için güçlü bir temel oluşturmuştur.

Atölye Hazırlıkları:

Yazılı ve görsel medya, sosyal paylaşım platformları aracılığıyla, atölye programına dair duyurular gerçekleştirildi.

Bu bir yıllık atölye programının devamında da sinemaya dair çalışmalara hız kesmeden devam etmek üzere ve sinemanın her yönünün, yeni paradigmalarla tartışılabileceği ve uygulanabileceği, gerçek bir merkez olması fikriyle “İstanbul Sinema Merkezi” ismiyle yola çıkılmış ve bu isme özel tanıtım filmleri hazırlanmış, ayrıca yeni bir web sitesi çalışması yapılmıştır.

<http://www.istanbulsinemamerkezi.org>

Eğitim Müfredatının Hazırlanması:

Ekipman seçimi toplantıları yapılırken eş zamanlı olarak müfredat çalışmalarına da başlandı. Yapılacak olan 10 aylık eğitim sürecinde projeye uygun olarak teori ve uygulama derslerinin müfredat planlama toplantıları sürecinde proje ortağı Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi’nden destek alındı. İki haftalık yoğun bir çalışmanın sonucunda yıllık müfredat yazıldı ve uygulamaya hazır hale getirildi.

Müfredat hazırlanırken özgün bir içerik oluşturulmasına özen gösterildi. Konusunda uzman eğitmenleri sektörün uzmanlarından seçmeye gayret edildi. Sektörde başarılı çalışmalar yapmış ve yapmakta olan eğitmenlerin tecrübelerini paylaşabilecekleri dinamik bir içerik oluşturuldu. Çok ağır ve yüklü bir teorik ayak içeren müfredat günümüz sinema kuramlarını katılımcılara sundu. Bunun yanında sinemanın bu topraktan neler öğrenebileceğine dair çalışmalar yaptı. Daha önce hiç yapılmamış özgün ders içerikleri sayesinde farklı bir sinema algısı hedeflendi. Bu sayede tüm öğrencilerimiz aynı dili konuşurken, filmleriyle farklı cümleler kurmayı başardılar.

Ekipmanların Belirlenmesi:

Proje ekibinin oluşturulmasından sonra belirli aralıklarla toplantılar düzenlenerek atölyede kullanılacak olan teknik malzemelerin listesi oluşturuldu. Yapılan teknik ve piyasa araştırmaları sonucunda ekipmanlar belirlendi. Çok hassas bir sürecin sonunda kısa film çekimleri için gerekli bütün ekipmanlar ihale yoluyla temin edildi.

Botai tripod 4 adet
 Canon c100 çanta
 Canon c100
 Canon mark 3 çanta
 Canon mark 3
 Xarl-zeiss 21mm, 35mm, 50mm, 85mm
 Dedo light 1 set
 Dell latitude 3 adet
 Dell optiplex 14 adet
 Dell precision 3 adet
 Edelkrone 1
 Epson 2 adet
 Felloni 1 (led ışık) 3 set
 Mac bookpro 1 adet
 Monitor
 Panasonic camera 3 adet
 Rode boom 3 adet
 Sony yaka mikrafonu 2 adet

Atölye Mekanının Tamamlanması:

Yapılan toplantılar sonucunda teori derslerinin uygulanacağı yer olarak istanbul tasarım merkezi'nin seminer salonu uygun görüldü. Bunun yanında bir bilgisayar laboratuvarı oluşturdu. Atölye öğrencilerinin gruplar halinde yapacağı çalışmalar için de küçük sınıflar hazırlanarak atölyeye eğitim öncesi son hali verildi.İstanbul Tasarım Merkezi, muhteşem tarihi mimarisi ile çalışmalara ilham verdi.

Öğrenci Seçimi:

Projeye dair yürütülen tanıtım faaliyetleri sonrasında, internet sitesinden yapılan çevrimiçi ön kayıtlar ve alınan başvurular, proje koordinatörünün yönetiminde danışmanlar ve öğretmenlerce belirlenen kriterlere göre değerlendirildi.

Başvuru sahibi adaylardan, program kapsamında değerlendirilen yaş grubunda olmaları(18-24), sinema sektöründe yer almak isteyen, henüz bir yüksek okul ya da fakülte eğitimi al(a)mamış veya bir eğitim programında kayıtlı ya da mezun olmuş, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda bu programı tercih etmiş olmaları, olayları dikkatle izleyip gözlemleyebilen, ay-

rıntıyı algılayabilen, değişik görüntülerden ilgi çekici kompozisyonlar oluşturabilen ve çizim yeteneğini hareketli ortamlarda değerlendirmek isteyen kimseler olmalarına önem verildi. Bu beklentiler doğrultusunda müracaat eden 523 gençten hazırlanan yetenek sınavı ve mülakatların neticesinde başarılı olan 50 öğrenci atölyeye kabul edildi.

Eğitim Süreci:

Yoğun bir başvuru ve mülakat döneminin sonunda atölyemiz derslerine 16 Şubat 2013 itibari ile başladı.

Açılış merasiminde Ensar Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı İsmail Cenk Dilberoglu, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hüsrev Subaşı ve atölye yöneticisi Sinan Sertel birer konuşma yaptılar. Atölyeye katılan öğrenciler de duygularını kısa olarak ifade ettiler.

Açılışa katılan herkesin heyecanı ve yapacağıımız işlerle ilgili umudu gözlerinden okunuyordu. Atölyemizde on aylık eğitimini tamamlayan öğrenciler arasında konu ile ilgili üniversitelerin dört yıllık bölümlerinden mezun olmuş arkadaşların olması çıtayı nereye koyduğumuzun açık kanıtları gibiydi.

Dersler:

“Teorik ve Uygulamalı Kısa Film Atölyesi” kapsamında teorik derslerle eş zamanlı olarak bireysel ve ekip uygulama filmleri çekildi. Bireysel olarak hazırlanan ve ödev niteliği taşıyan öğrenme amaçlı 76 ödev filmi yapıldı. Uygulama Atölyeleri kapsamında da her öğrencinin farklı filmlerde farklı bir görevde yer aldığı 18 uygulama filmi çekildi. Bu filmler sayesinde öğrencilerin film ekibi içerisinde değişik pozisyonlarda yer alarak her pozisyonun kendine ait görevlerini tecrübe etmeleri sağlandı. Bölyselikle kendi mesreplerine uygun alanda ilerlemek isteyenler netleşti.

Senaryo

Eğitmen: Gökhan Yorgancıgil

1970 yılında Aydın'da doğdu. Kayseri Fen Lisesi'ni ve ardından İTÜ makine mühendisliği bölümünü bitirdi. Lise yıllarında öyküler yazdı, üniversite yıllarında yönetmen yardımcılığı yaparak sinemaya atıldı. Halit Refiğ ve Yücel Çakmaklı gibi ustaların bazı sinema ve TV projelerinde yardımcılığını yaptı. 1997 yılından itibaren kendi yazdığı bazıları Almanya, Kırgızistan, Kazakistan, Kenya, Zengibar, Güney Afrika Cumhuriyeti ve ABD'de olmak üzere belgeseller ve kısa metrajlı dramaları yönetti. 2007 Kasımında Türkiye'de gösterime giren, 2009 Worldfest Houston Film Festivalinde iki ayrı jüri özel ödülü kazanan, Oktay Kaynarca, Hazım Körmükçü, Görkem Yeltan ve Damla Tokel'in başrolleri paylaştığı "Sıfır Dediğimde" filmi yazıp yönetti. 2008'den günümüze kadar Bilim ve Sanat Vakfı'nda seminerler vermekte ve senaryo yazımı atölyeleri düzenlemektedir. Halen muhtelif sinema TV projelerinde senaryo yazarlığı ve yönetmenlik yapmakta olan Yorgancıgil, evli ve bir çocuk babasıdır.

Senaryo derslerinde öncelikle senaryonun teknik bir metin olduğu üzerinde duruldu. Senaryo, belli bir teknik ve yeteneğe dayanan, yedinci sanat kurallarını ve o günün teknik kurallarını dikkate alan, ilk satırdan son satırına dek sinemaya uygun olarak hazırlanan bir metindir. Bir başka deyişle senaryo, görüntü ve sese dönüşecek bir düşüncenin, bir olayın yazıya dökülmüş hali- dir. Bu anlamda derste senaryonun ilk "yaratıcı fikir" aşamasından son "senaryo metni" olma aşamasına kadarki süreç dikkate alındı. Çeşitli uygulamalar yaptırıldı. Arketipler üzerinden film ve senaryo çözümlemeleri yapıldı. Final filmlerine yönelik ilk fikir aşamasından itibaren uygulamalar yaptırılarak öğrencilerin fikirleri değerlendirildi ve ilerleyen haftalarda bu fikirler geliştirilerek senaryo haline geldi.

Sinema Tarihi

Eğitmen: İhsan Kabil

1959 yılında İstanbul'da doğdu. Darüşşafaka Lisesi'nde okudu. Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nden mezun oldu. B.Ü. Sinema Kulübü'nde faaliyetlere katıldı. Gelişim, Sinema, Gösteri, Kinema, Ve Sinema gibi dergilerde tercüme, derleme ve film eleştirileri yayınlandı. ABD'de Ohio State Üniversitesi'nde sinema dalında yüksek lisans yaptı. Bilim ve Sanat Vakfı'nda sinema seminerleri düzenledi. Ayşe Şasa ile Kanal 7'de film yorumları yaptı. Zaman, İzlenim, Yeni Şafak, Dergah gibi yayın organlarında sinemayla ilgili yazıları çıktı. 2005'te Eurimages'in Türkiye temsilciliğine getirildi. Bir yıl sonra da Avrupa Görüntü-Ses Gözlemevi'nin Türkiye temsilcisi oldu. Kazakistan Almatı ve İran Fecr Film Festivallerinde jüri üyeliği yaptı. TRT'de danışmanlık ve film programcılığı yaptı. İstanbul Kültür A.Ş.'de sinema etkinlikleri yöneticisidir.

Derste Lumiere Kardeşler'in ilk filmlerinden günümüze kadarki süreçte sinemanın öyküsü anlatıldı. Alman Dışavurumcu Sinema'dan Sovyet Biçimcileri'ne, İtalyan Yeni Gerçekçi Sinema'dan Fransız Yeni Dalga Sineması'na kadar sinema akımları değerlendirildi ve örnek filmler üzerinden anlatıldı. Türk Sineması örnekleri üzerinden de gidilerek Yeşilçam'ın değerlendirilmesi yapıldı. Günümüz sinema örnekleri üzerinden de çeşitli okumalar yapıldı ve Ahmet Uluçay'ın Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak filmi bağlamında Türk Sineması'nın kendi dilini bulabilmesi üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. Örnek filmler eş zamanlı olarak ders esnasında parça parça gösterildi ve değerlendirmeler yapıldı.

Sanatta Sinema, Sinemada Felsefe

Eğitmen: Zeynep Gemuhluoğlu

1972 yılında Sakarya / Alifuatpaşa'da doğdu. 1994'de M. Ü. İlahiyat Fakültesi Felsefe - Kelam bölümünden mezun oldu. M. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsünde "İbn Sînâ Felsefesinde Aşk Kavramı" başlıklı teziyle yüksek lisans, "Gazzâlî ve İbn Rüşd'de Te'vil" başlıklı teziyle doktorasını tamamladı. 1997-2003 yılları arasında M. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Araştırma Görevliliği yaptı. 2003'den beri de M. Ü. İlahiyat Fakültesi Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü, Din Felsefesi Anabilimdalı'nda görev yapmaktadır. Gemuhluoğlu ayrıca Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde "Sanat Felsefesi ve Estetik" dersleri vermektedir. Akademik çalışma alanları, İslam Düşüncesi, Hermenötik, Dil Felsefesi ve Sanat Felsefesi'dir.

Sinemanın sanatla ve felsefeyle olan ilişkisi üzerinden giden derste sinemanın, sanat tarihi ve felsefe tarihi içerisinde örneklerle nasıl bir konumda olduğu ve nasıl değerlendirilmesi gerektiği üzerinde tartışmalar yapıldı. Sinemanın varoluşu üzerine akıl yürütmelerin olduğu bu özgün derste, alternatif sinema dilleri üzerinde duruldu. Alternatif sinema dili arayışında, felsefeden ve sahip olduğumuz birkimden nasıl faydalanabileceğimiz konuşuldu. Karşılıklı tartışma şeklinde ilerleyen dersimiz atölyemizin en özgün derslerinden birisiydi.

Aynı Filmler – Farklı Okumalar

Eğitmen: Sinan Sertel

1981 yılında doğdu. Bursa Fen lisesini ve İstanbul Teknik Üniversitesini bitirdi. Çeşitli reklam ajanslarında ve post-produksiyon firmalarında çalıştı. Reklam yönetmenliği yaptı. Fanus-u Hayal adındaki animasyon ve yapım stüdyosunu kurdu. İzmir ve İstanbul'daki ofislerinde 2008'den beri film, reklam ve animasyon hizmeti vermektedir. İstanbul Tasarım Merkezi Kısa Film Atölyesinin kurucu yöneticiliğini yapmaktadır. Hayalperdesi sinema dergisinde yazılar yazmaktadır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. ve İlim Yayma Cemiyeti Atıkvalde Medresesi gibi kurumlarda seminerler vermektedir. Film okumaları üzerine teorik çalışmalar yapmaktadır. Yazıp, yönettiği dört kurmaca, bir animasyon ve bir belgesel filmi vardır. Çalışmaları ile aralarında Cannes ve Berlin film festivalleri dâhil olmak üzere ellinin üzerinde ulusal ve uluslararası festivalde yer almıştır. Son yazdığı "13:19" adlı uzun metrajlı sinema filmi projesiyle, Kültür Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü desteği almıştır. Evli ve bir kız babasıdır.

Bu derste sinema tarihinde yer etmiş önemli filmlerin yanında oldukça özgün olan fakat hak ettiği değeri tam olarak göremeyen filmler de değerlendirildi. Ekonomik, siyasi, sosyolojik, psikolojik vb. pek çok alanda filmlerin değerlendirilmeleri yapıldı ve alışılmışın dışında filmlerin farklı yönleri de değerlendirildi. Film izlendikten sonra izleyicilerin akıllarında yer etmiş konular not alınarak bunlar üzerine konuşmalar yapıldı ve filmin hikaye örgüsü, çekim teknikleri vb. konularda daha akılda kalıcı sonuçlar çıkarıldı. Filmleri günümüz sinema kuramları ile eleştirirken, bize bakan yönüyle neler söylenebileceği araştırıldı. Filmler ve yönetmenlerin sinemaları ile aktarmak istedikleri anlam dünyalarının detaylarına dair çalışmalar yapıldı. Bu topraklarda yaşayan bir birey olarak, filmlere kendimiz kalarak bakabilmek mümkün mü sorusunun cevabı arandı.

Sinema Metinleri

Eğitmen: Sinan Sertel

Sinema Metinleri derslerinde sinemanın teorik olarak ele alınmasına katkı sağlayabilecek metinler üzerinden okumalar yapıldı. Kitaplar ve makalelerden oluşan geniş bir yelpazede metinler öğrencilere okutturuldu ve sunumlar yaptırıldı. Her sunum sonrasında metin ile alakalı tartışmalar yapıldı. Önceden geniş bir mecrada kabul görmüş metinler tartışmaya açıldı. Zafer Özden'in Film Eleştirisi kitabı bağlamında da öğrencilerin film eleştirisi yazmaları teşvik edilerek ortaya ortak bir çalışma ürünü olarak Film Eleştirileri Kitabı çıkarılmış oldu.

Kamera

Eğitmen: Sinan Sertel

Kamera derslerinde öğrencilerin kameraların fonksiyonlarını öğrenebilmeleri, kameranın kullanımına yönelik dikkat etmeleri gereken konular, kameranın düğmelerinin ne işe yaradığı ve hangi şartlarda hangi fonksiyonların kullanılması gerektiği konularında bilgilendirilmeleri sağlandı. Bunların yanında tripod, boom, kablolar vs. konularda öğrencilere pratik bilgiler verildi ve yaptıkları uygulamalarda dikkat etmeleri gereken hususlar anlatıldı. Öğrenciler gruplara ayrılarak kameralarla ilgili pratik uygulamalar yaptı ve daha sonra bu çekilen görüntüler üzerine değerlendirmeler yapıldı.

Sinematografi ve Uygulamaları

Eğitmen: Koray Sevindi

İstanbul'da doğdu. İstanbul Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği ve Endüstri Mühendisliği bölümlerinden mezun olduktan sonra çeşitli kısa film, belgesel ve reklamlarda yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. Daha sonra New York Film Academy'de yönetmenlik üzerine eğitim aldı. Kısa filmi Ekmek (Bread) yurt içinde ve yurt dışında çeşitli festivallerde gösterildi ve pek çok ödül aldı. Animasyon projesi Kafa (The Head) ile Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan yapım desteği kazandı. Potansiyel ve Hayal Perdesi dergilerinde sinema üzerine yazılar yazdı. İtalya'da 8. Pentedattilo Film Festivali'nde jüri üyeliği yaptı. Kaplan Film Yapım ve Fanus-u Hayal Film Yapım şirketlerinde çalıştı. Marmara Üniversitesi'nde Sinema üzerine yüksek lisans yapmakta, Hayal Perdesi Sinema Topluluğu'nun bir üyesi olarak sinema ile ilgili teorik ve pratik çalışmalarına devam etmektedir.

Sinematografi ve Uygulamaları dersinde öğrencilere sinemanın teknik tarafını çok iyi kavrayabilmeleri amacıyla kamera, objektif, çerçeveleme, ses vb. pek çok teknik detay örnekler üzerinden gösterildi. Sinema tarihindeki önemli filmlerin teknik film okumaları gerçekleştirilerek öğrencilerin bir film çekerken karşılaşılabilecekleri teknik problemler üzerinde duruldu. Uygulama derslerinde dersin teorik kısmında gördükleri konuları uygulamalarına yönelik olarak çeşitli ödevler verildi ve öğrencilerin bu yaptıkları ödevleri derslerde diğer arkadaşlarına gösterebileceği bir ortam sağlandı. Böylece her öğrenci üç adet bireysel uygulama filmi yapmış ve arkadaşlarına izletmiş oldu.

Sinemada Tür İncelemeleri

Eğitmen: Koray Sevindi

Öğrencilere, sinema tarihi boyunca çok farklı türlerde filmlerin çekildiğini gösterme amaçlı film okumaları yaptırıldı. Bilim-kurgu, slapstick, korku filmleri vb. pek çok türde filmler üzerinde teknik ve teorik okumalar yapılarak türler arasında ne gibi benzerlik ve farklılıklar olduğu araştırıldı. Filmlerin yapıma koşullarının ekonomik, siyasi ve sosyolojik altyapıları üzerine konuşuldu ve değerlendirmeler yapıldı.

Kısa Film Analizi

Eğitmen: Koray Sevindi

Bu derslere daha önce kısa filmler çekmiş ve ödüller kazanmış kısa film yönetmenleri davet edilerek filmleri üzerinden okumalar gerçekleştirildi. Dersler, davet edilen yönetmenlerin çekim öncesi ve çekim sürecinde karşılaştıkları zorlukları öğrencilerle paylaşımları ve öğrencilerin merak ettikleri konuları sormalarıyla ilerledi.

Ön-Prodüksiyon

Eğitmen: Sinan Sertel, Koray Sevindi

Senaryo çalışmaları derslerinde öğrencilerin yazmış oldukları senaryolar değerlendirilerek detaylandırılması ve senaryonun çekim senaryosuna dönüştürülmesi gerçekleşti. Çekilecek filmlerin çekim senaryoları oluşturularak öğrencilerin bir çekim takvimi oluşturmaları ve bu takvim doğrultusunda oyuncu, mekan, ekipman vs. konularında daha doğru hazırlıklar yapabilmeleri sağlandı. Yönetmenlerle ve diğer ekip elemanlarıyla karşılıklı değerlendirmeler sonucunda bir sahnenin nasıl çekileceği, hangi kadrjların ve objektiflerin kullanılacağı, günün hangi saatinde çekilmesinin daha uygun olacağı vb. konular karara bağlandı. Çekime başlamadan önce çekilecek sahneler dekupe edildi. Alternatifli olarak çekilmesi gereken sahneler belirlendi. Özellikle farklı bir çalışma isteyen noktalar belirlendi. Bu kısımlar oyuncular ve ekip ile prova edildi

Film Lab

Eğitmen: Sinan Sertel, Koray Sevindi

Bu derste öğrencilerin fikir bulma, senaryo oluşturma, çekim takvimi yapma, filmi çekme ve kurgulama aşamalarını uygulamalı olarak görmeleri sağlandı. Ekip elemanları öğrenciler arasından seçilerek bir kısa film çekmeleri sağlandı ve günün sonunda çekilen film kurgulanarak öğrencilerle birlikte izlendi ve film üzerine değerlendirmelerde bulunuldu. Böylece öğrencilerin film çekiminin fiziksel ve zihinsel zorlukları üzerinde tecrübe kazanmalarını ve çekecekleri filmlere daha iyi hazırlanmaları sağlandı.

Hollywood Camera Works

Eğitmen: Sinan Sertel, Koray Sevindi

Bu derste filmi çekerken kadrjlama, planları bölme, oyuncuları yerleştirme vb. karşılaşılabilecek sorunların çözümleri üzerinde duruldu. Bir sahnenin çok değişik şekillerde çekilebileceği gösterildi ve sinematografi dersinde gösterilen kurallar bağlamında değerlendirmeler yapıldı. Bu değerlendirmeler sırasında teorik olarak anlatılan pek çok dersin uygulaması da gösterilmiş oldu.

Sanat Tarihi

Eğitmen: Zeynep Gökğöz

1973 İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümünden mezun oldu. Sanat Tarihi üzerine çeşitli teorik çalışmalar yapmaktadır.

Sanat Tarihi derslerinde sinemayla ilgilenen arkadaşların özellikle görsel anlamda bir vizyon kazanabilmeleri ve insanlık tarihi boyunca ortaya konan eserler konusunda bilgi sahibi olmaları amaç edinildi. Sanat Tarihi, görsel sanatların tarihsel evrimini inceleyen bir bilim dalıdır. Sanatın tanımına dair fikirler tarih boyunca sürekli değişmesine rağmen, sanat tarihi, sanattaki değişimlere bir sistem çerçevesinde bakarak bunları sınıflandırmayı, yaratıcılık yoluyla şekillendirilmelerini anlamayı ve yorumlamayı amaç edinir. Bu anlamda yedinci sanat olarak tanımlanan sinemanın kendi öyküsünde de sanatın pek çok alanından beslendiği belirtilerek bu örnekler üzerinden bir ders programı yapıldı. Sanatçıların örnekleri üzerinden akımlar anlatıldı ve üzerine konuşuldu. Sanat eserlerini ve sanatçıları incelerken, alternatif bir sanat tarihi okuması yapıldı. Sanatın tarifinden başlayarak tüm aşamalar ile ilgili herşeyin sorgulanabileceği örnekleri ile birlikte öğrencilere sunuldu. Bu dersimiz, bu topraklara dair yeni şeyler söylemek için çıkılan yola önemli katkılar sağladı.

Film Eleştirmenliği

Eğitmen: Abdülhamit Güler

1980 yılında Erzurum'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Bursa'da tamamlayan Güler, Bursa Merkez İHL mezunu. Atatürk Üniversitesi Erzurum MYO Radyo TV Yayıncılığı'nı 2001'de bitirdikten sonra dikey geçiş yaptığı aynı üniversitenin İletişim Fakültesi Radyo-Tv Sinema bölümünden de 2003'te mezun oldu. İstanbul'da ulusal medyada, televizyon ve gazetelerde ve internet sitelerinde habercilik yaptı.

Kısa film, reklam ve dizi senaryoları yazdı. Çeşitli alanlarda metin yazarlığı yapıyor. Televizyon için film senaryoları kaleme alan Güler, belgeseller çekti ve halihazırda da çekmeye devam ediyor.

Sinema yazıları ile dikkat çeken Güler, 2001 yılı "Doğu Anadolu Gazeteciler Cemiyeti Yazılı Basın Dalı" ödülüne sahip.

Film Eleştirmenliği dersinde sinema eleştirmenliğinin ve yazarlığının ne olduğu, film okuma bağlamında film yazmanın püf noktaları, eleştirmek için gerekli şartlar ve dikkat edilecek hususlar, yazmak ile eleştirmek arasındaki farklar, film eleştirilirken nelerin üzerinde durulması gerektiği vb. alt başlıklarda tartışmalar yapıldı. Daha sonra kısa filmin izlenmesi ve eleştirisinin yazılması üzerine uygulama gerçekleştirildi. Öğrencilerin hazırlayacakları Film Eleştirisi Kitabı üzerine hazırlık yapılarak hangi filmleri yazmak istedikleri belirlendi ve araştırma çalışmaları başladı.

Animasyon

Eğitmen: Sinan Sertel, Koray Sevindi, Azimet Ahmet, Ebuzer Caner, Ozan Soydan

Ozan Soydan

1979 İzmir doğumludur. Karikatür, çizgi roman ve senaryo alanında pek çok ödül sahibidir. "Buharlı Zaman Makinesi" isimli projesi Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan animasyon yapım desteği kazanmıştır.

Azimet Ahmet

1991 yılında İstanbul'da doğdu. Dergilere ve kitaplara illüstrasyonlar yaptı. Bunun yanında Çizgi roman, konsept tasarım ve karakter tasarımı çalışmalarına devam etmektedir.

Ebuzer Caner

1993 yılında İstanbul'da doğdu. Dergilere ve çocuk kitaplarına illüstrasyonlar yaptı. Kısa filmler için karakter ve mekan tasarımı yaptı. Halen konsept tasarım, karakter tasarımı çalışmalarına devam etmektedir.

Animasyon derslerinde farklı topların sektirilmesi, çuval zıplama teknikleri, karakteristik insan yürüme uygulamaları vb. temel animasyon teknikleri üzerinde durularak başlangıçta sel animasyon tekniği öğretildi ve öğrencilerle kağıt üzerinde alıştırma yapıldı. Bir karakterin oluşturulmasından harekete geçirilmesine kadarki süreci ele alınarak uygulamalar yaptırıldı. Daha sonra bilgisayar üzerinde After Effects programı yardımıyla bilgisayar destekli animasyon uygulamaları yaptırıldı. Her öğrencinin ayrı ayrı bu süreçleri uygulayarak daha iyi öğrenmesi sağlandı. Konsept ve Mekan Tasarım derslerinde karakterin ve mekanın uyumu üzerinde durularak derste uygulama yaptırıldı. Animasyon tarihindeki örnekler incelendi ve filmler üzerine değerlendirmeler yapıldı.

Film Düşüncesi

Eğitmen: Murat Pay

2003 yılında Marmara Üniversitesi Radyo-Tv-Sinema bölümünü bitirdi. 2012 yılında Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi ve Sanatları Bölümün'den 'Gölge Oyunu Karagöz ve Sinema' adlı yüksek lisans teziyle mezun oldu. Hayal Perdesi sinema dergisinde yazıları yazan Pay, kısa film ve belgesel yönetmenliği yapmaktadır.

Sinema ve Gerçek, Seyirci İlişkisi, Film Formu Üzerine Bazı Düşünceler ve Gölge Oyunu Seyirci İlişkisi alt başlıkları altında anlatılan bu dersle sinemanın gerçekle ve seyirciyle olan ilişkisi değerlendirildi. Film formunun ne olduğu üzerine teorik tartışmalar yapıldı ve ideal tip kavramı üzerinde duruldu. Gölge oyununun seyirciyle kurduğu bağ değerlendirilerek bizim özgün bir sinema dili oluşturup oluşturamayacağımız tartışıldı.

Kurgu

Eğitmen: Ferhat Barış Zengin

1984 İstanbul'da doğdu, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da, Üniversite Öğrenimini de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin başkenti Lefkoşa'da yaptı. Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Tv ve Sinema bölümünden mezun olduktan sonra İngilizce Eğitimi için Amerika'nın Los Angeles şehrine gitti, bir senelik İngilizce eğitimin ardından LACC'de(Los Angeles City College) yönetmenlik, kurgu ve fotoğraf üzerine dersler aldı. Bunların yanında Los Angeles'ta özel bir yapım şirketinde kameraman asistanı olarak başladı, bir sene sonra kurgu operatörü ve motion grafiKER olarak aynı şirkette çalışmaya devam etti. 2010 yılında Türkiye'ye geri döndü. Televizyon ve Sinema akademilerinde kamera, kurgu, Yapım ve Yönetmenlik dersleri verdi. Prodüksiyon şirketlerinde post prodüksiyon uzmanı ve kurgu operatörü olarak çalıştı.

Bu derste kurgu hem teknik hem de teorik anlamda ele alındı. Kurgu yöntemleri ve çeşitleri üzerinden yapılan teorik derslerin ardından piyasada kullanılan kurgu programları kısaca tanıtıldı. Adobe Premiere programı üzerinden videoların import edilme aşamasından filmin export edilme aşamasına kadar geçen süreç çeşitli uygulamalar doğrultusunda gösterildi. Öğrencilerin kendi filmlerini de boş vakitlerinde kurgulama olanağı sağlandı. Böylece öğrencilerin öğrenim süreleri ders saatleriyle sınırlı kalmamış oldu. Renk Düzeltme, Ses Tasarımı, Ses Eşleme vb. konularda çekilen filmler doğrultusunda uygulamalar gerçekleştirildi.

Film Tartışmaları

Eğitmen: Barış Saydam, Celil Civan

Barış Saydam

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun. 2008 yılından beri Avrupa Sineması, Altyazı Sinema Dergisi, Hayal Perdesi Sinema Dergisi, Gölge, Kafa Ayarı, Modern Zamanlar Sinema Dergisi, Sinema Defteri gibi site ve dergilerde sinema eleştirileri yazıyor. Küre Yayınları'ndan çıkan yönetmen sineması serisinde Zeki Demirkubuz, Semih Kaplanoğlu ve Derviş Zaim kitaplarında makaleleri yayınlandı. Giovanni Scognamiglio'nun Gözüyle Yeşilçam kitabının editörlüğünü yaptı. 2010 yılından beri Hayal Perdesi Web Sitesi'nin editörlüğünü üstleniyor. 2012'den beri de Sinematek Derneği'nde Film Analizi ve Film Eleştirisi derslerinde eğitmenlik yapıyor.

Celil Civan

1978 yılında Almanya'da doğdu. 1995 yılında yazı hayatına başladı. Düşler, Kaşgar, Virgül, Anlayış ve Mostar dergilerinde yazıları yayınlandı. Halen Hayal Perdesi Sinema Dergisi'nin yayın yönetmenliğini sürdürmektedir.

Hayal Perdesi Sinema Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Celil Civan ve SİYAD, Üyesi Sinema Yazarı Barış Saydam'ın katıldığı film tartışmaları derslerinde seçilen film üzerinden değerlendirilmelerde bulunuldu. Yönetmenler konusunda detaylı bilgiler verilerek filmlerin sosyolojik, ekonomik, felsefik vb. okumaları gerçekleştirildi. Öğrencilerin sorularıyla zenginleştirilen dersler TV Programı şeklinde dizayn edilerek kayıt altına alındı ve kamera, ses, rejî vb. görevlerde öğrencilerin uygulama yapmaları da sağlanmış oldu.

Mizah Yazıcılığı ve Oyunculuk

Eğitmen: Osman Doğan

2005 yılında Genel Sanat Yönetmenliğini yaptığı Tiyatro Külliyesi'ni kurdu. Oyunculuk ve yönetmenlik yaptığı tiyatro oyunları ile yurt içinde ve yurtdışında 800 den fazla noktada sahne aldı. TRT, Atv, Stv, Kanal D gibi birçok ulusal kanalda Konsept Danışmanlığı, oyunculuk ve oyuncu koçluğu yaptı. Eğitim verdiği öğrencilerle hazırladığı / rol aldığı projeler, Türkiye ve Avrupa'da birçok birincilik ödülü aldı. Halen farklı üniversite, kolej ve drama akademilerinde oyunculuk eğitimi vermektedir.

Bu derslerde öğrencilere oyunculuk konusunda bilgiler verilerek mizah yazımında kullanabilecekleri bilgiler gösterildi. Dersler uygulama ağırlıklı ilerledi ve grup çalışmaları bağlamında öğrencilerin dikkatlerini ölçecek çeşitli uygulamalar yaptırıldı. Film çekimi esnasındaki disiplinin ve dikkatin önemi üzerinde duruldu.

Oyunculuk ve Sanat Yönetimi

Eğitmen: Alpgiray M. Uğurlu, Burak Türker

Alpgiray M. Uğurlu

1983 yılında Manisa'da doğdu. İTÜ İnşaat Mühendisliğinden mezun olduktan sonra Bilgi Sinema ve Televizyon Bölümünde Yüksek Lisansını tamamladı. Bir çok kısa film, müzik klibi ve video yaptı. Halen Beykent Üniversitesi'nde Sanatta Yeterlik eğitimi sürdürüyor. "Uvertür" isminde ilk uzun metrajını tamamladı. Eğitmenliği sürdürürken video çalışmalarına devam etmektedir.

Burak Türker

1985 yılında Bursa'da doğdu. İlköğretim ve lise eğitimini Ankara'da tamamladı. Anadolu Üniversitesi Radyo ve Televizyon Programcılığı bölümünü bitirdi. Sadri Alışık Kültür Merkezi'nde tiyatro eğitimi aldı. İlk olarak Sadri Alışık Tiyatrosu'nda Güllü oyununda sahneye çıktı. Sadri Alışık Tiyatrosu'nda bulunduğu sürede toplam 7 oyunda oynadı. Başka topluluklarla devam eden tiyatro hayatında, son olarak iki arkadaşıyla birlikte Fason Tiyatro'yu kurdu ve Arthur rolünü oynadığı Ölümçül Oyunlar'ı yönetti. Pek çok reklam, film, dizi, belgesel ve kısa filmde oyunculuk yaptı. Başrolünü oynadığı, son filmi Uvertür'de oyuncu koçluğu yaptı.

Oyunculuk Yönetimi Dersleri biri yönetmen biri de oyuncu olan iki eğitmen tarafından eş zamanlı olarak anlatıldı. Bir konu hem yönetmenin gözünden hem de oyuncunun gözünden ele alındı ve böylece öğrencilerin empati kurabilmeleri ve film çekimlerinde karşı tarafa nasıl davranmaları gerektiği üzerinde tecrübe kazanmaları sağlandı. Çeşitli uygulamalar çerçevesinde öğrenciler bu süreçleri daha iyi kavrayabildi. Özellikle oyuncu yönetimi ve oyuncu seçiminde yaptırılan uygulamalarla öğrenciler final filmlerinin ön hazırlık çalışmalarında karşılaşabilecekleri pek çok konuyu tecrübe etme olanağı buldular.

Sanat Yönetmenliği

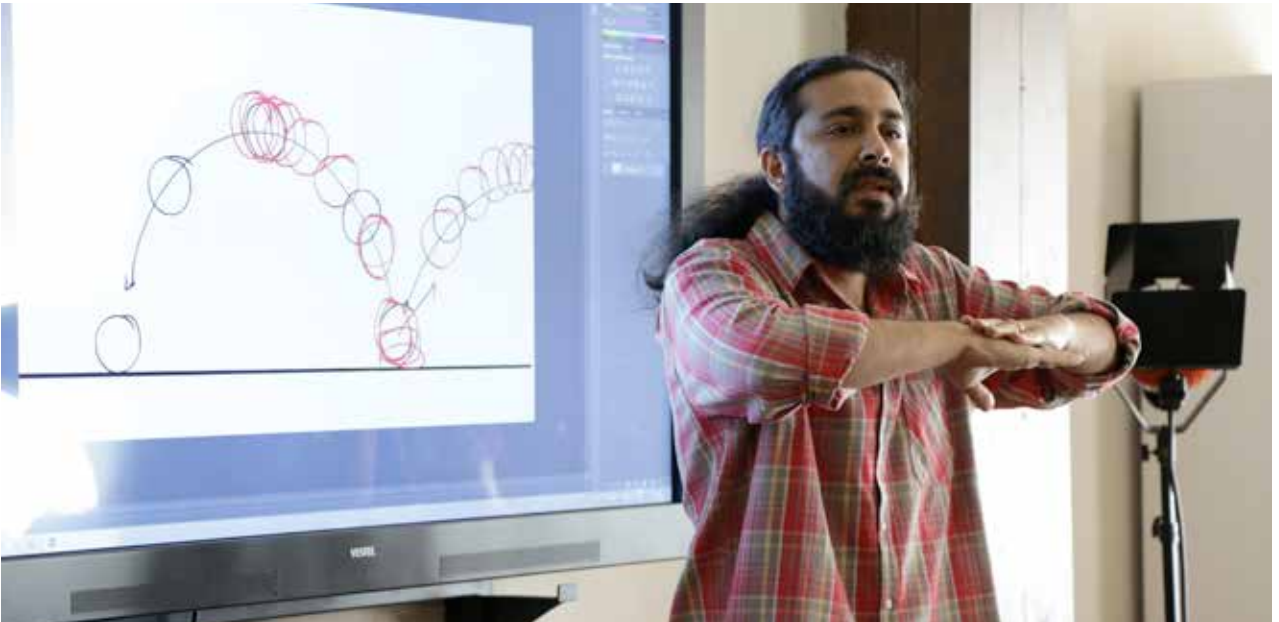
Eğitmen: Reza Hemmatirad

1974’de İran Orumiye’de doğdu. Tahran AZAD Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde Grafik okudu. Ardından aynı üniversitede yüksek lisans yaptı. Öğrenciliği sırasında tiyatro, piyes ve oyunculuk kurslarına katıldı. Prof. Dr. Reza Barahani’den edebi yazı ve şiir teknikleri öğrendi. Müzikte tar ve ses eğitimi aldı. İran devlet televizyonunda sahne ve dekor tasarımı yaptı. Üniversitede asistanlık ve öğretim üyeliği yaptı. İran ve Türkiye’de toplam 19 sergi açtı. Jarfa Film, Tehran Film ve Abnus Production şirketlerinde çizgi film yaptı. Reklam filmi yönetmenliği ve takı tasarımcılığı yaptı. İllüstratör ve yazar olarak çocuk kitapları çıkarttı. Osman SINAV’ın yapımcılığını üstlendiği pek çok dizide fotoğrafçı, reklam kampanya tasarımcısı, sanat danışmanı ve jenerik tasarımcısı olarak görev aldı.

2008 Mevlana Yılı dolayısıyla “Yedi Şehir” isimli bir proje tasarladı. Yedi sanat dalını bir araya getirdi ve Kültür Bakanlığı’nın desteğiyle ebru tekniğiyle, Mevlana’nın hayatını anlatan bir film çekti. Bu filmle, NewYork’ta Tribeca film festivalinde Türkiye’yi temsil etti ve dereceye girdi.

Sanat yönetmenliği konusunda teorik ve uygulamalı olarak ilerleyen derslerde bir kompozisyonda konuya esas olan ana oyuncu ve diğer oyuncularla ilgili kostüm seçimi, mekan seçimi, dekor seçimi, küratörlük, müzik seçimi gibi konularda çalışmalar yapıldı. Sanat yönetmenliğinin ne olduğu ve Türkiye’de nasıl algılandığı, bir sanat yönetmenin sahip olması gereken özellikler, bir filmde sanat yönetmeni hangi konularda çalışır vb. konular öğrencilere örneklerle anlatıldı. Karakter tasarımı konusunda sıfırdan bir karakter oluşturma çalışması gerçekleştirildi. Öğrencilerin filmleri sanat yönetmenliği bağlamında değerlendirilerek eksikleri konusunda tartışmalar yapıldı.

Atölye Hakkında Öğrenci ve Eğitimci Görüşleri

Gökhan Yorgancıgil
Eğitmen

Sinemayı sevmeyen, film izlemem diyen insanlar azınlıktadır. Ülkemizde de durum aynı. İlave olarak ülkemizde sinemaya seyirci kalmak istemeyen insanların sayısı da her geçen gün artıyor. Hal böyle olunca temel sinema eğitimi veren okullar haricinde çok sayıda özel girişim ortaya çıktı, çıkmaya da devam ediyor. Bu tür kurs ve atölyelere sinema-tv öğrencileri de başvuruyor, bir şekilde sinema yapmak isteyen değişik yaş ve kesimlerden ilgili kişiler de... Ben kendi adıma, kâr amacı gütmeyen kurs ve atölyeleri daha verimli ve faydalı buluyorum. Sebebi de basit: ders veren de, ders almaya gelen de bu işin merkezinde “ticaret” olamayacağını daha iyi biliyorlar. Bence İstanbul Tasarım Merkezi tam da bu noktada kurs ve atölyeden çok daha fazlasını verdi. Bir kursta ya da atölyede her zaman rastlayamayacağınız derecede sinerji üretti. Bu sinerji bulutundan geleceğin sinemacıları çıkacaktır.

Alpgiray M. Uğurlu
Eğitmen

Çok kısa süre eğitim veya deneyim aktarımı gerçekleştirdik atölyedeki öğrencilerle. Bu yüzden yüzeysel izlenimler olacağını düşünüyorum ama uzaktan bakıldığında her şeyin yerli yerinde olduğunu düşünüyorum. Kursların ücretsiz olmasının verdiği rahatlıktan dolayı sanırım biraz istikrar ve devamsızlık durumlarında sıkıntı oldu. Benim derslerimde uygulama ve teorik anlatımlarda katılımcılar pek problem çıkarmadılar. Herkesin ilgisi ve alakası yerindeydi. Ama daha sağlıklı yorum yapabilmek için sanırım sürekli ve daha samimi öğrenci-öğretmen ilişkisi gerekli. Son olarak bana ve beraber ders yaptığım hocama saygı, ilgi alaka muhteşemdi. Bu yüzden çok teşekkür ederim. Umarım ileride daha iyi konumlarda ve koşullarda dersler devam eder ki öğrencilerin yaptıkları da bize gurur verir.

Celil Civan

Eğitmen

“Film çekmek isteyen öğrencilerle birlikte geçirdiğimiz saatlerde dikkatimi çeken ilk husus öğrencilerin film üzerine düşünmek yerine film yapmaya odaklandıkları oldu. Başlangıçta güzel bir fikir bulup bunu seyirciye aktarmanın yeterli olduğunu düşünüyorlardı. Hatta yorumlamak için seçtiğimiz filmlerden sıkılanlar vardı. Ancak filmler üzerine konuştukça bir filmi yorumlamanın da film üretiminin bir parçası olduğu konusunda daha fazla uzlaşmaya başladık. Dahası kendi filmleri üzerine tartışırken buldukları fikirlerin bazen istemedikleri şekilde algılanabileceğini, dolayısıyla fikri geliştirmenin önemli olduğunu gördük. Farklı yönetmenlerin filmleri sinema üzerine düşünmeleri, kendilerini geliştirmeleri açısından faydalı oldu. Dersler ilerledikçe filmlere dair katkıları ve dikkatli yorumları memnuniyet vericiydi.”

Barış Saydam

Eğitmen

“Sinema üzerine düşünmek, bir şeyler üretmek ve bu tutkunun bir parçası olmak hem kolaydır hem de zordur. Kolaydır; çünkü sinema bir seyirliktir ve seyretme dışında başkaca bir katılım gerektirmez. Zordur, çünkü bir kere seyretme eylemini gerçekleştirirseniz, bunun önüne geçemezsiniz. Kısa süre sonra bir bağımlılığa dönüşür ve her seyir, beraberinde seyredilenin içinden geçerek başka kapılar aralar. Bu açıdan, film izlemek ve bu vesileyle filmler üzerine düşünmek, konuşmak ve tartışmak aynı zamanda hepimizin kendi içsel yolculuğunu diğerleriyle de paylaşmasıdır. Film izleme etkinliği ancak tutku paylaşıldığında keyif verir ve körüklenir. İstanbul Tasarım Merkezi’ndeki görevlilere ve katılımcılara bu maksatla, büyük bir teşekkür etmek lazım. Bir seneye yakın bir süre boyunca kendi tutkularını, heyecanlarını ve iç dünyalarını bizlere açtılar. Bizler de onlara aynı şekilde karşılık verebildiyssek, ne mutlu bizlere... Her açıdan, keyifli ve içine dâhil olmaktan mutluluk duyduğumuz bir çalışmaydı. Katılımcıların da aynı tutkuyu paylaşmalarını ve bundan sonraki çalışmalarına taşımalarını temenni ederim.”

Murat Pay

Eğitmen

Atölye genel anlamda iyi tasarlanmış. Teorik düzlemin pratik altyapı ile desteklenmesi bence önemliydi. Teorik yapıyı bu coğ-

rafyanın üzerine düşünmesi gereken film dilini de dikkate alacak şekilde tasarlamak herhalde atölyenin en özellikli tarafı. Heyecanlı soru soran bir öğrenci profili gözlemledim. Tabii umarım burada bir şeyler yapan arkadaşlara sonraki süreçlerinde de yol göstermeye devam edilir.

Hüseyin Aydemir

Öğrenci

Sinema hayatıma renk kattı. İstanbul Tasarım Merkezi’nin, sinema ile ilgilenenlere işin mutfağını görme ve film yapma aşamasının her sürecinde çalışma şansı sunması beni etkileyen unsurlar arasındaydı. Serüven, başvurumla başladı ve eğitim almaya hak kazandım.

İstanbul Tasarım Merkezi’nde, dersin ilk gününde çok heyecanlıydım ve ilk defa sinema hayatına adımımı atıyordum. Sinema nedir ve neler içerir her şeyi yavaş yavaş öğrenmeye başladık. Bir gün Gökhan Hoca derste “Sürekli senaryo yazın” dedi ve ben de senaryo yazmaya başladım. Unutmamak gerekir ki bütün hocalarım bana çok yardımcı oldu, özellikle Sinan Sertel hocamız benimle çok ilgilendi ve zamanla sıkı dost olduk. Duyamadığım, anlamadığım ya da bilmediğim konular üzerinde sürekli benimle iletişim halindeydi, aynı şekilde Koray hocamız da. Neden benimle bu kadar ilgilendiklerini de açıklamak isterim. İşitme engelliyim ve atölyede bir tek ben duymuyorum. İlk başta arkadaşlarla iletişim kurmakta sıkıntılar yaşadım, hatta eğitimi-me devam etmek bile içimden gelmiyordu ama zamanla çok iyi arkadaşlıklar kuruldu. Senaryoya gelirsek; Sarı Çiçek isimli bir senaryo yazdım, filmimi arkadaşlarım ve hocalarımız sayesinde çektik. Sinema hayatıma renk kattı diyebilirim. Atölyenin benim açımdan bu kadar verimli olacağını beklemiyordum. Etkinlik, sergi söyleşiler vs. bizlere çok şey kattı ve katmaya da devam edecek.

İstanbul Tasarım Merkezi’ne, hocalarıma, arkadaşlarıma ve ekiple bana yardımcı olanlara teşekkürlerimi sunuyorum.

Mustafa Erdur

Öğrenci

“Sinema hakkında ne biliyorsam, burası sayesinde olmuştur. Unutamayacağım dostluklar ve anılar kazandım. 10 ayımı hala karşılıksız iyilikler yapılan bir yerde geçirdim. Eğitim hayatımın en zevkli 10 ayıydı. Güvenliğinden kantincisine tüm İstanbul Tasarım Merkezi’ne ‘eyvallah’ diyorum. Ayrılık yazısı gibi oldu ama daha bu başlangıç. Daha çok işler yapılacak beraber.”

Yasin Sarı

Öğrenci

“On aylık atölye sürecinin sonuna geldik, sinemaya gönül vermiş herkesin samimi duygularla bir arada bulunduğu, sinemanın ne olduğu üzerine tartışmaların yaşandığı, insanların hep birlikte güzel işlere imza attığı verimli bir süreci geride bıraktık. Burada yapılan seminerlerin ve uygulamaların her biri şüphesiz çok kıymetliydi, fakat kişisel olarak sinemanın teorisiyle daha çok ilgilendiğim için ‘yerli sinema’nın ne olduğu, nasıl olması gerektiğine yönelik soruların sorulduğu “Sinema Düşüncesi” ve sinemanın gerçekliği üzerine yoğunlaşan “Sinemada Gerçeklik” başlıklı seminerler beni en çok etkileyen derslerdi. Bugün kendi adıma geldiğim nokta, yapılan seminerlerle, yaşanan tartışmalarla, fikir alış-verişleriyle, teorik çalışmalarla bir filmi yapmaya yönelik temel diyebileceğim düşüncelerin zihnimde oluştuğudur.

Sinemayı ele alırken onu yalnızca hakim olan ana akım sinemaya indirgemeyen dünyadaki bütün örnekleriyle değerlendirmeye çalışan, bunun yanında da sorular sorarak/sordurarak bu toprakların ve bu kültürün sineması üzerine düşünen, kafa yoran insanların bulunduğu bir yer İstanbul Tasarım Merkezi. Burası sinemaya gönül vermiş sıcak ve samimi insanlarla tanışma fırsatını bulduğum, sinemaya dair kabullerimden geçip sinemanın sorularına/sorunlarına gittiğim bir mekan oldu. İnanıyorum ki Türk Sinemasının ilerleyen yıllarında bu atölyenin oluşmasında emeği geçenlerin ve onların gayretleriyle filizlenen genç yönetmenlerin filmlerini hep birlikte izleyeceğiz. Son olarak böylesine güzel bir atölyenin kurulmasında yer almış tüm Ensar Vakfı ve İstanbul Tasarım Merkezi mensuplarına, hocalarımıza ve emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunarım...”

Hasan Aktaş

Öğrenci

İstanbul Tasarım Merkezi ; belki de bir sene sonra Google şirketinde yazılımcı olarak çalışacak, sürekli Tübitak ile birlikte olimpiyatlara katılmış ve başarılar elde etmiş, yine bu sebepten Abdullah Gül ile el sıkışmış bir arkadaşımızı sette, senaryo gereği sis sıkma şerefine nail eden eşi benzeri olmayan bir kurumdur.

Musab Tekin

Öğrenci

Sinema yapmak istiyordum ama bunun nasıl olacağına dair aklımda bir çok soru vardı. İstanbul Tasarım Merkezi bu soruların büyük bir kısmına cevap oldu diyebilirim. Teorik olarak alınan bilgiler uygulamalarla desteklenince ortaya güzel işler çıktı. Benim de ilk kısa film tecrübem bu atölyede gerçekleşti. Atölyede ne mi var ? Dertli insanlar, samimi bir ortam ve her konuda desteklerini esirgemeyen atölye hocaları Sinan ve Koray abiler.

Mehmet Yıldız

Öğrenci

İzlemekten sıkılanlara sinema diye bir başlık gördüm; girdim içeri, dediler ki seni yazılı yapcaz. İyi dedim ne gerekiyorsa yapalım. Yaptım bir şeyler. Mülakatlar yapıldı, sonuçlar açıklandı.

Bir de ne göreyim dostlarım

Ben de izlemekten sıkılmışım, dedim laflarım.

Aylarca lafladık.

Yeri geldi sinemayı anladık

Yeri geldi sinemaya ağladık.

Yâ sabır çekerek film çekmeyi denedik.

İnsan konulu filmlerden önce insanlığı öğrendik.

Sinema hacı bu koskoca bir mülemma

Yalnız tek bir şartı var, izlemekten sıkılanlara...

Kaan Atilla Taşkın

Öğrenci

Ah Sinemam Ah, Al yazmalıyım kara sevdam benim. Sinema denince benim aklıma özgürlük gelir. Sinema beni doğayla tabiatla yeniden buluşturan, insanların karakterlerini yeniden keşfetti- ren bir sevda oldu. İnsanlar tarihlerden beri kimsenin himayesi altında yaşamamak için özgürlükleri uğrunda canlarını verirdiler. Şimdi ise şehirleri kuşatan koca koca binalar karşısında, ekmek parası uğruna çaresizce hapsediğimiz sistem karşısında benim için sinema kameramı alıp doğayla bütünleştiren bir özgürlük mücadelesidir. Bunun için de bizi doğayla, insanlarla buluşturan yeni hikayeleri yeni karakterleri keşfetmemize imkan sağlayanlara sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Çünkü var olagelen bir sevdayı yaşattıkları için İstanbul Tasarım Merkezi'ne, değerli büyük- lerime, değerli hocalarıma minnettarım. Yeni ve tatlı filmlerde buluşmak dileğiyle.

Nuray Yüksel

Öğrenci

İstanbul Tasarım Merkezi'nin 2008'den beri tasarım adına yaptığı bir çok kurs ve seminlerlerine katıldım, hala da katılıyorum. Benim için bana tasarımı sevdiren, öğreten kurum, okulum ve kadrosundakilerin samimiyetiyle hem hocam hem arkadaşım olduğu bir yer. Bir Özbek Tekkesi ruhunu kaybetmeden bu işe gönül vermiş insanlarla dolu.. Sinema ve animasyon atölyesi ile yeni bir adım atarak sinema adına sorduğumuz soruların cevaplarını aramamıza yardımcı oldu. Animasyon grubunda tüm ümitsizliklerim ve animasyonun zorluklarına rağmen beni destekleyen hocalarıma ve arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Devamı gelmeli bu atölyenin.. Bu şekilde daha iyi bir eğitime ve daha iyi sonuçlara ulaşacağımıza inanıyorum.

Seda Kaya

Öğrenci

Yaklaşık on aylık bir sürecin sonuna yaklaşıyoruz. Yol boyunca birbirimizden çok fazla şey öğrendik. Güzel dostluklar kazandık, güzel insanlara çıraklık ettik. Birbirimizin evi-barkı olduk. Tekkemizi ailemiz bildik.

Önce tanışma toplantımızı anmak gerek elbette. Herkesin kürsüye çıkıp kendini tanıttığı ilk gün. O günün heyecanını hatırladığımızda gülüşmeden duramıyoruz şimdi. Ardından Sinan Hoca'nın ilk dersi. Sinema yapmanın bizim için sadece "sinema yapmak" anlamına gelmeyeceğini o zaman hissetmiştik.

Teori derslerimizde elimizden tutan hocalarımızın da ayrı ayrı emeği var üzerimizde. Murat Pay'dan aldığımız Ahmet Uluçay dersi, Gökhan Yorgancıgil'in "Arketip"leri, Reza Hemmatirad'ın sanat yönetmenliği tecrübeleri, Sinan Hoca'nın film okumaları, Koray Hoca'nın incelikli sinematografi dersleri, Didem Şahin'in Belgesel dersleri.. Misafir ettiğimiz yönetmenler, söyleşiler yaptığımız yazarlar.. Yolda olmanın bereketini taşıdılar bize.

Bu sürecin ardından pratik becerilerimizin sınanacağı bir uygulama alanına geçiş kaçınılmazdı. Ödev filmleri çekmeye başladık. Bu mesleğin çilesiyle ilk yüzleştiğimiz dönemdi. Ortaya çıkan işleri hem eleştirdik hem de birbirimize cesaret vermeye devam ettik. Kameranın arkasında durmanın "ahlakı" artık daha mühim sorular taşımaya başlamıştı zihnimize.

Son ciddi virajı da, Boğaziçi Film Festivali'nden yapım desteği kazanan senaryolarımızı filme çekerken aldık. Toplamda üç filmin çekimlerini, yaklaşık bir aylık senaryo geliştirme sürecinin ve set hazırlıklarının ardından, on gün içinde bitirmeyi başardık. Bazen köprüden önce son çıkışı kaçırdık, bazen uykusuz kaldık, bazen ağladık, güldük, bazen parasız kaldık... Neticede kurgu masasına oturmayı başardık. Apayrı bir titizliği de burada öğrenmemiz gerekiyordu. Filmlerin akıbeti bu aşamada göstereceğimiz

özene bağlıydı. Elbirliğiyle bu işin de altından kalktık.

Bütün bu seyir sonunda emeklerimizin karşılığı kanlı canlı elimizde duruyordu. İçlenmemek mümkün değil. Adını koymak da zor. Birer rüya emekçisiydik dersek yanlış olmaz sanırım. Dünyanın renkleri, sesleri, görüntüleri birleşip tabiri sınırsız bir rüya bırakmıştı elimize çünkü..

Umudumuz daim olsun demiştik en başında.. Yine öyle bitirelim.. Rüyamız da daim olsun..

GÖKHAN YIKILKAN CANER ERDEM MUSAB TEKİN İLHAN GÖRMEK ERSİN DOĞAN MUSTAFA ÖZKAN ÖMER FARUK YILDIRIM

Âdem'in Hikâyesi

yazan & yöneten
SİNAN SERTEL

YAPIMCI | PRODUCER TUBA SERTEL TURGAY ŞAHİN UYGULAYICI YAPIMCI | EXECUTIVE PRODUCER S. MEHMET YILDIZ GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ | D.O.P HAKAN YAZICI
YARD. YÖN. | 1. ASS. DIR. KORAY SEVİNDİ KAMERAMAN | CAMERA SERHAT KILIÇBAY MÜZİK | MUSIC SEDAT ANAR SANAT YÖN. | ART DIR. FATMA GEŞREF BÜYÜKSOFUOĞLU
KURGU | EDITOR SİNAN SERTEL GÖRSEL EFEKT | VISUAL EFFECTS TUNCAY PAKSOY IŞIK | LIGHTING FATİH YAŞAR SALİH SİRMAÇEKİÇ MUSTAFA KOLBAŞI
YÖN. YARD. | DIR. ASS. BÜŞRA BÜYÜKADEM SEDA KAYA A. RÜVEYDE ÖZÇELİK SES | SOUND SELİM SEVİM HASAN AKTAŞ KASTİNG | CASTING BY EBUBEKİR ELKATMIŞ
SET AMİRİ | SET TAKİ KURTOĞLU TEKNİK SORUMLU | TECH. SUPERVISOR OSMAN AKA İNGİLİZCE ALTYAZI | ENGLISH SUB. M. SELMAN KARABUL MAKYAJ | MAKEUP ASUMAN DEMİRAY
SET EKİBİ | SET CREW MUKADDER KOYAK SAFA EDİKLİ MUSTAFA ERDUR ERAY KARAYEL FOTOĞRAF | PHOTOGRAPHER MUSTAFA E. FIDAN

Âdem'in Hikâyesi

Sinan Sertel

Filmin Özeti

Bir adama, bir kapıdan bahsederler. Eğer kapıyı bulabilir ve geçebilirse, tüm sorularına cevap bulabilecektir. Adam bu kapıyı araştırmaya koyulur. Kapıyı ararken “kayıp eşsek tellallı”, “bekleyen adam” ve “bal diyen adam” ile karşılaşır...

Film, Ferîdüddîn-i Attâr'ın menkıbelerinden esinlenerek yazılmış kurmaca bir hikâyedir. Edebiyatımızda önemli bir yeri olan menkıbelerin, sinema ya nasıl uyarlanabileceğine dair mütevazî bir deneme.

ADEM'İN HİKAYESİ Set Ekibi

Oyuncular: Gökhan Yıkılkan, Caner Erdem, Musab Tekin, İlhan Görmek, Ersin Doğan, Mustafa Özkan, Ömer Faruk Yıldırım

Yazan - Yöneten: Sinan Sertel

Yapımcı: Tuba Sertel Turgay Şahin

Uygulayıcı Yapımcı: Seyit Mehmet Yıldız

Görüntü Yönetmeni: Hakan Yazıcı

Yardımcı Yönetmen: Koray Sevindi

Kameraman: Serhat Kılıçbay

Müzik: Sedat Anar

Sanat Yönetmeni: Fatma Büyüksöfuğlu,

Eşref Büyüksöfuğlu

Kurgu: Sinan Sertel

Görsel Efeke: Tuncay Paksoy

Işık: Fatih Yaşar, Salih Sırmaçekiç,

Mustafa Kolbaşı

Yönetmen Yardımcıları: Büşra Büyükkadem,

Seda Kaya ,Ayşe Rüveyde Özçelik

Ses: Selim Sevim

Boom Operatörü: Hasan Aktaş

Kasting: Ebubekir Elkatmış

Set Amiri: Taki Kurtoğlu

Teknik Sorumlu: Osman Aka

İngilizce Altyazı: Mustafa Selman Karabul

Makyaj: Asuman Demiray

Set Ekibi: Mukadder Koyak, Safa Edikli, Mustafa Erdur, Eray Karayel

Fotoğraf: Mustafa Erdem Fidan

bir koray sevindi filmi

KAFK

KORAYS ANIMATION SUNAR BİR KORAY SEVİNDİ FİLMİ
"THE HEAD" MÜZİK NAZIM ÇINAR SANAT YÖNETMENİ VE HİKAYE ÇİZİMİ KORAY SEVİNDİ
SES KAVİT VE FOLEY SERHAT KILIÇBAY VE HASAN AKTAŞ ARKAPLAN TASARIMI EBUZER CANER
KARAKTER TASARIMI EBUZER ÇANER VE KORAY SEVİNDİ YAPIMCI MELTEM İŞLER
ANIMASYON KORAY SEVİNDİ YAZAN VE YÖNETEN KORAY SEVİNDİ

Kafa

Koray Sevindi

Filmin Özeti

Kafa, bir “öteki”nin hikayesidir. Nuri, kafalarının üzerinde ip bulunan ve bu şekilde kafalarını düz tutabilen insanlardan biridir. Yaşadığı bir olayla ipi gevşeyen Nuri, artık diğer insanlardan farklıdır. Bu durumla yaşamaya çalışsa da her gün biraz daha yalnızlaşır.

KAFA Set Ekibi

Yönetmen ve Senaryo: Koray Sevindi

Karakter Tasarımları: Ebuzer Caner,
Koray Sevindi

Arkaplan Tasarımları: Ebuzer Caner

Yapımcı: Meltem İşler

Müzik: Nazım Çınar

Kurgu: Koray Sevindi

Ses-Kayıt: Serhat Kılıçbay

Foley: Hasan Aktaş

Ses Tasarımı ve Final Mix: Koray Sevindi

yazan & yöneten
BÜŞRA BÜYÜKADEM

OYUN

Gerçek
Dünya
Neredeydi?

SİMLA YILMAZ ASLI YAYLA İLHAN GÖRMEK ELİF FURKAN ATALAY

yazan & yöneten BÜŞRA BÜYÜKADEM görüntü yönetmeni SİNAN SERTEL uygulayıcı yapımcı MEHMET YILDIZ
boom operatörü MEHMET YILDIZ sanat yönetmeni FATMA BÜYÜKSOFUOĞLU kurgu HASAN AKTAŞ & SİNAN SERTEL
ses SEDA KAYA rejisi asistanı HASAN AKTAŞ & AYŞE RÜVEYDE ÖZCELİK & SEDA KAYA & HİLAL KOÇOĞLU ses tasarımı & final mix KORAY SEVİNDİ
müzik DAVID STAN yapımcı TAKİ KURTOĞLU make-up artist GÜLAY DOĞAN kamera asistanı ŞEYDA NUR focus puller SERHAT KILIÇBAY

Oyun

Büşra Büyükaadem

1992 yılında Konya’da doğdu. 2010 yılından bu yana Fatih Üniversitesi Coğrafya bölümünde okumaktadır.

Bir kısa film izlemek aşağı yukarı 15 dakika, onu çekmesi 120 saat, derdiyle uğraşması 5400 saat, yediğin vurgunlar paha biçilemez. Uzaktan davulun sesine vurgun olanlardandık. Sonrasında vurgun yedik mi? Film çekerken vurgun yememek elde değil bir kere. Uzaklardan sesi hoş gelen davula birkaç kelimem olacak. Bu işler çok zor, öyle böyle değil çok çok zor arkadaş. Bir hikayen vardır ama yolu yordamı yoktur onu anlatmanın. Hadi diyelim ki yazdın bir şeyler. Hikaye süreci tamamlandı, nedense razı oldu herkes hikayene. Hikayene ait mekana giydireceğin başka bir mekan arama süreci. Hikayende doyasıya yazdığın mekanlar realitede indirgendikçe indirgenir. Mekanlar kafandakinden kaçır bambaşka yerlere otururlar. Oyuncular hep aceleye gelir. Son dakikada değişirler. Hiçbiri hikayeni umursamadan acımasızca ilerler. Artık durum hikayeden çıkmış, işe dönüşmüştür. Etrafta bolca para, kamera, ışık kelimeleri uçuşur. Kamerayı koyduğun

yere gelir durum. Senaryoyu yazarken baktığın konumla, kameranın durduğu yer bambaşkadır. Düşünürsün, kamera mı sana uyum sağlayacak, sen mi kameraya? İlk filmimdi. Bu seferlik ben kameraya ayak uydurdum. Dünyalara sığdıramadığım hikayemi dört köşeye, bir kadrja sığdırmaya çalıştım. Oldu veya olmadı bilmiyorum. Dünyanın en güzel filmini çekmedim. Kafamdaki filmi de çekmedim. Ama o filmi çekerken hayatımın en güzel anlarını yaşadım. Ve en kötü anlarını. “Kayıt” diye bağırıldığında kameranın arkasında susan dünyanın ve seninle susan dostların, hocaların olur. “Kestik” denildiğinde seninle birlikte ağlayan insanlar kazanırsın. Ve aslında sinemanın ruhuna yöneldiğinde ne acayip bir şey yaptığını fark edersin. Benimle susan her arkadaşımın da dediği gibi sinema mikrop gibidir. Bulaştığı zaman yayılır ve asla kaybolmaz. Senden ne kadar aldıysa, fazlasını geri sana öder. Deli işi yani. Deli kaldığımız sürece de pes etmek yok. Deli değilse kişi, bulaşmasın..

Oyun filmimin senaryo aşaması en az çekim aşaması kadar zordu. Bizzat yaşadığım birkaç olaydan esinlenip kağıda döktüm. Filmin konusu aslında bir çocuğun arayışından ziyade benim şu anda bulunduğum konumumun bakışını aramaktı. Benim yerime küçük bir kıza bıraktım aramayı. Küçük, utangaç dedesinin masallarından başka mutluluğu tadamayan bir kız. Dedesinin de aniden gitmesiyle yalnız kalır ve onun dünyasını bazen bir bilyenin içinde bazen de resimlerde arar. Annesinin dedenin masalları gibi bir şeye yani sinemaya gidiyoruz demesiyle dedesine ulaşacağını sanır. Zaten zaman ve mekana kısıtlanmış, sığdırılmış bulunduğumuz dünyayı bir boyut daha sıkıştıran sinemayı apayrı bir dünya sanır, Sena. Ve çıktığında ilk defa fark ettiği gölgesini o dünyanın bir parçası sanır ve artık hangi dünyaya ait olduğuna dair bir seçim yapması gerekmektedir.

Atölyenin mülakatından çıktığım zaman hayatımın değişeceğini hissetmiştim. Filmı seyir-

likten kurtarıp kameranın arkasına geçmek ne olursa olsun büyüleyici bir şey. Daha önce eline kamera dahi almamış ben; şimdi Boom nasıl tutulur, tekniği nasıl olur, konusunda en azından bir fikrim var. Üniversitede bu kadar çok şey öğrendiğimi düşünmüyorum. Ezbere bilgiyi öğrenciye yutturup sınavda almak kolaydır. Biz atölyedeyken öğrendiklerimizi evde tekrar etmemizi söyleyen zihniyetler yoktu. Zaten o bilgiyi biz öylesine eğlenerek yutuyorduk ki hayatımızın her bir zerresine yerleştiriyorduk. Umarım okullardaki boş zihniyetlerde bu tarz yerlere dönüşür. Temennim, balığı sapasağlam ve zevkle tutmayı bilen insanlar yetişmesi.

OYUN Set Ekibi

Yazan ve Yöneten: Büşra Büyükaadem

Görüntü Yönetmeni: Sinan Sertel

Kamera Asistanı: Şeyda Nur

Focus Puller: Serhat Kılıçbay

Yardımcı Yönetmenler: Hasan Aktaş, Ayşe Rüveyde Özçelik, Seda Kaya, Hilal Koçoğlu

Sanat Yönetmeni: Fatmanur Büyüksöfuğlu

Altyazı: Safiye Serdengeçti

Make-up: Gülay Doğan

Yapımcı: Taki Kurtoğlu

Uygulayıcı Yapımcı: Mehmet Yıldız

Muzik: David Stan

Kurgu: Hasan Aktaş, Sinan Sertel

Oyuncular: Simla Yılmaz, Aslı Yayla, Elif Furkan Atalay, Mustafa Özkan, Emine Dörekenli, Aykut Yayla, Salih Hocaoglu, Hasan Aktaş, Abdullah Kırçal, Abdullah Koçyiğit, Mirsad Murutoğlu

Ses: Seda Kaya

Boom Operatörü: Mehmet Yıldız

Final Mix: Koray Sevindi

Görsel Efektler: Sinan Sertel

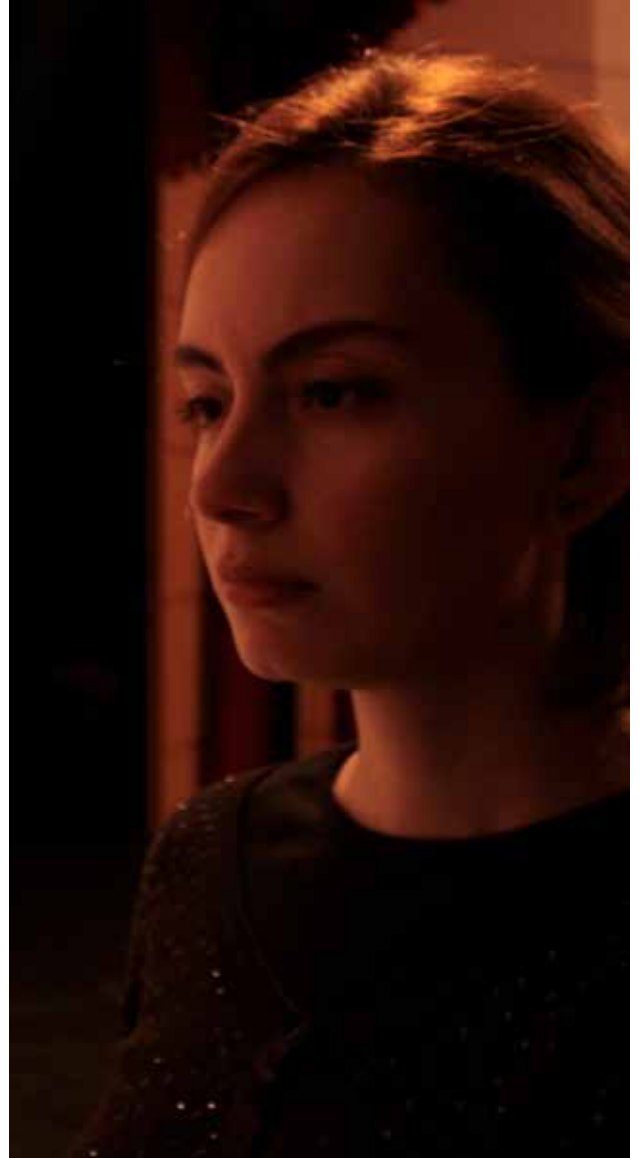
Ulaşım: Ali Fuat Yıldız, Fatih Ay, Mustafa Özkan

Foley: Serhat Kılıçbay

Set Fotoğrafçısı: Mustafa Erdur, Musab Tekin

Jenerik: Hüseyin Aydemir

Runner: Emine Güler

BİR SENARYO YARATMAK

YÖNETMEN SEDA KAYA

SENARYO SEDA KAYA GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ SERHAT KILIÇBAY KAMERA ASİSTANI MUŞAB TEKİN

SANAT YÖNETMENİ FATMA BÜYÜKSÖFÜOĞLU FOCUS PULLER MEHMET YILDIZ MAKYUZ BULAY DOĞAN

SES HASAN AKTAŞ BÜŞRA BÜYÜKADEM SİYANİDİ HASAN AKTAŞ RULAJ ASİSTANI AYŞE RÜVEYDE ÖZCELİK

SET FOTOGRAFÇISI TUĞBA TOPALOĞLU UYGULAYICI YAPIMCI MEHMET YILDIZ YAPIM SORUMLUSU TAKİ KURTOĞLU

UYUNCULAR ZEYNEP KÜROĞLU İLHAN GÖRMEK ZAFER HAN BETÜL TOKSOY ULASIM ALİ FUAT YILDIZ

KURGU SERHAT KILIÇBAY MEHMET YILDIZ

İSTANBUL
TASARIM
MERKEZİ

İSTANBUL
DESIGN
CENTER

ensar
vakfi

Bir Senaryo Yaratmak

Seda Kaya

Yalova’da doğdu. Lisans eğitimi- ni Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nde tamamladı. Hayalperdesi Kısa Film Atölyesi’nde teorik çalışmalara katıldı, pratik ağırlıklı çalışmalarını ise İstanbul Tasarım-Merkezi’ndeki atölyede devam ettirdi.

Filmin Konusu:

Zeynep, senaryo yazmaya çalışan bir kızdır. Her gün evden çıkıp bir filmi başlatacak ilk görüntüyü aramaya koyuluyordur. Elindeki parça parça imgelerden bir senaryo çıkarabilmesi için bütünleyici bir bakışa ihtiyacı olduğunu düşünmektedir. Bu bakış ona bir rüya yoluyla ulaşır.

Yönetmen Görüşü:

“hayatın rüyalardan bir rüya olduğunu düşünebilen kişinin uykusu uyanık geçiyor demektir.

böyle biri, sadece yaşamakla kalmaz, yaşarken de, rüyada kendini izliyor gibi, hayatın içinde uyanık bir zihinle kendini görür, kendini izler. ve tıpkı bazı rüyalarda hepimizin yaptığı gibi, hikâyeyi kendisi yazar, kendisi oynar.”

cahit koytak

BİR SENARYO YARATMAK Set Ekibi

Yönetmen: Seda Kaya

Senaryo: Seda Kaya

Görüntü Yönetmeni: Serhat Kılıçbay

Sanat Yönetmeni: Fatma Büyüksöfuğlu

FocusPuller: Mehmet Yıldız

Kamera Asistanı: Musab Tekin

Ses: Büşra Büyükkadem, Hasan Aktaş

Set Amiri: Hasan Aktaş

Reji Asistanı: Ayşe Rüveyde Özçelik

Uygulayıcı Yapımcı: Mehmet Yıldız

Set Fotoğrafçısı: Tuğba Topaloğlu

Yapım Sorumlusu: Taki Kurtuluş

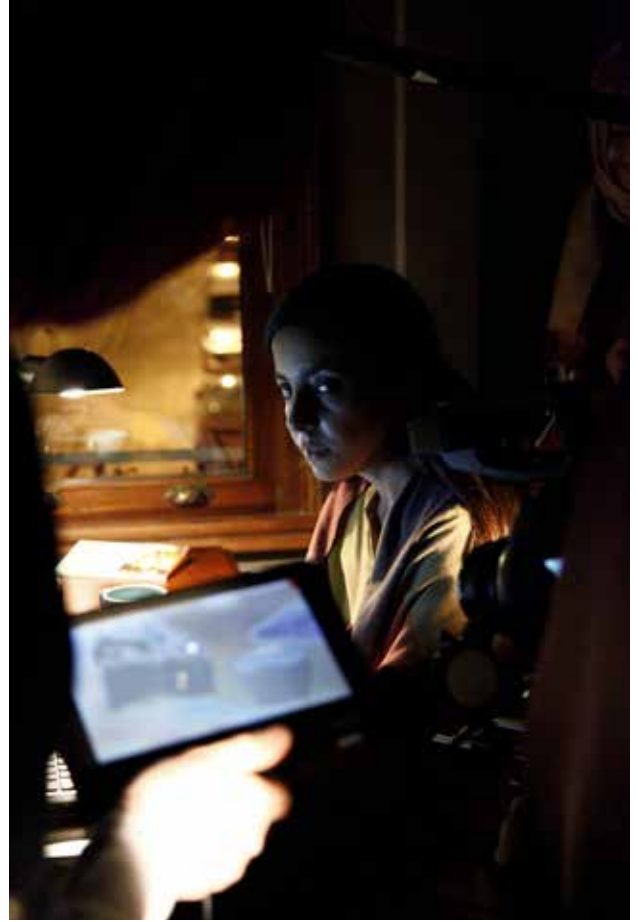
Kurgu: Serhat Kılıçbay, Mehmet Yıldız

Ulaşım: Ali Fuat Yıldız

Makyöz: Gülay Doğan

Oyuncular: Zeynep Köroğlu, İlhan Görmek,
Zafer Han, Betül Toksoy

SARI ÇİÇEK

KADİM KÜLTÜRÜMÜZDE EĞER BİR HANEDE HASTA VARSA,
BU DURUM ÇİÇEKLERİN DİLİ İLE ANLATILIRDI.

NEZAHAT OYNAR **İLHAN GÖRMEK** **GÜRKAN MERCAN**
YASEMİN AKKAYA **ERSİN DOĞAN** **MUSTAFA ÖZKAN**

yönetmen **HÜSEYİN AYDEMİR & HASAN AKTAŞ** görüntü yönetmeni **SERHAT KILIÇBAY** yapımcı **MEHMET YILDIZ**
boom operatörü **MEHMET YILDIZ** foley **SERHAT KILIÇBAY & HASAN AKTAŞ** ses kayıt **BÜŞRA BÜYÜKADEM & SEDA KAYA** 2. yönetmen yardımcısı **AYŞE RÜVEYDE ÖZCELİK** kurgu **SERHAT KILIÇBAY**
1. kamera yardımcısı **MUSAB TEKİN** 2. kamera yardımcısı **NUR ŞEYDA KOC** set fotoğrafçısı **MUSTAFA ERDUR**

İSTANBUL SINEMA MERKEZİ 2013

Sarı Çiçek

Hüseyin Aydemir

1988, Bolu doğumlu. İlk ve orta öğretimini Ankara'da tamamladı. Özellikle Resim, Teknik, İş Eğitimi derslerine ilgi gösterdi. Anadolu Üniversitesi Engelliler Entegre Yüksek Okulu Grafik Bölümü Eğitimi'ne 2006 yılında başladı. Eğitimi aldığı yüksekokulda açılan tişört, afiş yarışmalarında birincilikler kazanırken tipografi, ambalaj, dergi, kaligrafi, serbest grafik, web tasarımı gibi konularda da çeşitli başarılar elde etti. 2010 yılında bu bölümden mezun oldu. Halen İstanbul'da özel bir tasarım şirketinde grafik tasarımcı olarak çalışmaktadır.

Hasan Aktaş

1990 yılında Adana'da doğdu. 2009 yılında Adana Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümünden mezun oldu. Aynı sene Marmara Üniversitesi Resim Öğretmenliği Bölümünü kazandı, 2013 yılında bölümden mezun oldu.

Filmin Konusu ve Yönetmen Görüşü:

1950 – 1965 yıllarında Türkiye sineması kültür ve gelenekten kopuk hale gelmiştir. Ayşe Şaşa'nın "Yeşilçam Sinema Günlüğü" isimli kitabı beni çok etkiledi. Osmanlı döneminde evlerin pencerelerine konan sarıçiçeği gören, evin önünden geçenler, içeride hasta olduğunu anlar ve oradan sessizce ayrılırlar. Aynen bunu gibi kırmızı, yeşil, beyaz... vs gibi çeşitli çiçekler de farklı manalar taşırlar. Ben bu geleneğin eskiden nasıl yapıldığını anlatmak istiyorum. Filmde komşu çocuğu hastalandığı için teyze kendi evinin penceresine sarı çiçek koyar. Bu mahallede sürekli dolaşan bir Meczup sokaktan geçerken penceredeki çiçeği fark eder ve teyzenin evinde bir hasta olduğunu zannedip evin önünde nöbet tutmaya başlar. Meczup sokaktan geçen herkesi sessiz olmaları için uyarır. Fakat insanlar onu hiç umursamaz. Bu kültür maalesef artık kullanılmıyor. Bu vesile ile sarıçiçek gibi unutulmuş kültür ve geleneklerimizi tekrar hatırlatmak istiyorum.

Bu filmimden sonra kırmızı çiçeğin de ne manaya geldiğini anlatan bir film çekmek istiyorum. Gelenekte kırmızı çiçek aşkı simgeliyor. Aşk ile birlikte modern toplumdaki kadın erkek ilişkilerini de ele almak istiyorum.

Sarı Çiçek film çekimleri Balat ve Sultanahmet'in Kadırga semtinde gerçekleşti. Çekimlerde görüntü ve ses çok önemli. Çekim sırasında ses kayıtlarında bazı problemler oldu, fakat çözümler dahilinde başarılı bir sonuç elde ettik. Çekim yapmadan önce storyboard üzerinde çalıştık, bu sayede çekimler daha kolay oldu. Ulaşımaya gelirsek herhangi bir sıkıntı yaşamadık. Ekipte toplam 19 kişiydik ve bazı arkadaşlarımız gönüllü olarak filmimize destek verdiler. İşin hakkını vermiş olduk. Film yapımında emeği geçen bütün arkadaşlara teşekkürlerimi unuyorum.

SARI ÇİÇEK Set Ekibi

Yönetmen: Hüseyin Aydemir ve Hasan Aktaş
 Senaryo: Hüseyin Aydemir, Hasan Aktaş, Serhat Kılıçbay
 Görüntü yönetmeni: Serhat Kılıçbay
 Görüntü Yön . Asistanı: Ayşe Rüveyde Özçelik
 Oyuncular: İlhan Görmek, Mercan Gürkan
 Ses: Büşra Büyükaadem, Seda Kaya
 Boom operatör: Mehmet Yıldız
 Uygulayıcı Yapımcı: Mehmet Yıldız
 Müzik: Bahadır Güven ,Yusuf İhsan Kurt
 Yapım sorumlusu: Taki Kurtoğlu
 Film çekim kareleri: Mustafa Erdur
 Yapımcı: Hüseyin Aydemir

Öğretmenim Nerede?

Kaan Atilla Taşkın

Uzak bir köyde her çocuk gibi okuluna giden Ahmet'in köye yeni atanan öğretmenin görevine gelmemesi sonucu yıkılan hayallerini anlatan kısa film Sinematografi anlamında başka bir dil kullanıyor.

Öğretmenim Nerede kısa filmim atölyedeki hocalarımızın verdiği bir uygulama ödevinden doğdu.

Atölyede yaptığımız film okumaları ve kısa film uygulamaları ile çıtayı her geçen gün yükseltiyorduk. Benim de aklıma takılan sosyal bir konu vardı. O da öğretmenlerin uzak köylere atanıp görevine gitmemesini eleştirmekti. Tatil amaçlı gittiğim Bartın'ın bir köyünde kullanılmayan yıkık bir ilkokulun çatısından sarkan kırık bir kiremit'i görünce işte benim anlatmak istediğim buralarda bir yerler diyerek Öğretmenim Nerede'yi Bartın'da bir günde yazıp bir günde çektim. Kurgu aşamasında yine atölyedeki hocalarımdan yardım alarak güzel bir kısa film ortaya çıkardık. Öğretmenim Nerede? Kısa filmim şu an 25. İstanbul Uluslararası Kısa Film Festivalinde yarışıyor.

ÖĞRETMENİM NEREDE? Set Ekibi

Yönetmen: Kaan Atilla Taşkın

Senaryo: Kaan Atilla Taşkın

Yönetmen Yardımcısı: Seda Kaya

Görüntü Yönetmeni: Serhat Kılıçbay

Ses: Murat Danışmaz

Montaj: Sinan Sertel, Koray Sevindi

Oyuncu: Zafer Özturan

Yapım Sorumlusu: Taki Kurtoğlu

KAAN ATILLA TAŞKIN

BİLYALI

Yazan-Yöneten: Atilla Kaan Taşkin

Y. EMRE
TAŞKIN

SUNAY
TAŞKIN

A.HAMZA
TAŞKIN

MUSTAFA
YILDIRIM

SEYFULLAH
TAŞKIN

İSMAIL
BAYRAK

YARDIMCI YÖNETMEN: A.HAMZA TAŞKIN **GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ:** A. HAMZA TAŞKIN
SES KAYIT & BOOM OPERATÖRÜ: MUHAMMET ALİ TAŞKIN **KURGU:** KAAN ATILLA TAŞKIN

Bilyali

Kaan Atilla Taşkın

1988 Trabzon doğumlu. 2011 yılında İstanbul üniversitesi Sinema Tv bölümünü bitirdi. Sinema üzerine halen teorik ve pratik çalışmalar yapmaktadır.

Trabzon'un bir köyünde Hamza abisi tarafından bisikletli arkadaş grubuna alınmayan Emre, Büyük abisinin (Atilla) yaptığı geleneksel bir araç olan Bilyali ile Hamza abisinin bisikletli arkadaş grubuna meydan okumasını anlatan kısa film, Karadeniz insanının geleneksel yaşam tarzına göndermeler yapmaktadır.

Bilyali kısa filmimin bendeki yerini asla tarif edemem. Çünkü Kısa Film, Kısa Film diye yapıp tutuşurken ve elimizden kimse tutmazken bir anda kendimi İstanbul Tasarım Merkezi Kısa Film Atölyesi'nde buldum. Aradığım fırsat zor yolların engebesini aştıktan sonra karşıma çıkmıştı. Hani bazen hayallerimizin dibe vurduğunu, bir türlü hedefe ulaşamadığımızı hissediyoruz ya, işte böyle bir zamanda bu atölye çıktı karşımıza.

Ben de Sinema Sinema diye o kadar dolmuşum ki daha atölyenin birinci ayında Sinan hocam ve Koray hocamdan aldığım enerjiyle kendimi doğup büyüdüğüm topraklara, Trabzon'a attım. İlk sahneyi çekerken hava güneşliydi ve benim Trabzon'daki zamanım az olduğu için sürekli dua ediyordum havalara yağışlı olmasın diye. Dikkat ederseniz Bilyali kısa filmimde hava bir gün içerisinde güneşten yağmura yağmurdan kara dönüşüyordu.

Karadeniz işte.. insanları gibi doğası da sürprizlerle dolu.

Filmi çektikten sonra atölyede bir buçuk ay kadar atölyede hocalarımla ve arkadaşlarımla beraber kurgusunu yaptık.

Bize bu imkanları sunanlara sonsuz teşekkürler.

BİLYALİ Set Ekibi

Yönetmen: Kaan Atilla Taşkın

Senaryo: Kaan Atilla Taşkın

Yönetmen Yardımcısı: Aydan Gürsoy

Görüntü Yönetmeni: Serhat Kılıçbay

Ses: Hasan Aktaş

Montaj: Mehmet Yıldız

Oyuncular: Y. Emre Taşkın, Sunay Taşkın, Hamza Taşkın, Mustafa Yıldırım, Seyfullah Taşkın, İsmail Bayrak

Yapım Sorumlusu: Taki Kurtoglu

YAZAN&YÖNETEN:KAAN ATİLLA TAŞKIN

Guguk Kuşu

YARDIMCI YÖNETMEN: M. KEMAL BAYRAK **GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ:** RAMAZAN ÇOBAN **SES:** ALİ TAŞKIN
SANAT YÖNETMENİ: TUĞÇE DANIŞMAZ **IŞIK:** KERİM YILMAZ **OYUNCULAR:** ALEYNAGÜL TAŞKIN, A. HAMZA TAŞKIN, SUNAY TAŞKIN, Y. EMRE TAŞKIN, ZİNNET TAŞKIN, SEYFULLAH TAŞKIN

Guguk Kuşu

Kaan Atilla Taşkın

Karadenizin Bir köyünde sesi duyulan fakat bir türlü insanlara görünmeyip efsaneleşen Guguk Kuşunu görmek isteyen ve her türlü olumsuzluğa rağmen onu aramaktan pes etmeyen küçük bir kızın masalsı hikayesini anlatan film Karadeniz insanının yaşamından komik enstantaneler de sunmaktadır.

Atölyenin katkılarıyla çektiğim Bilyalı ve Öğretmenim Nerede adlı iki kısa filmimden sonra bitirme projesi olarak Guguk Kuşunu yazdım. Yine çocukluğumdan esinlendiğim bir hikayeydi.

Uzun plan sekanslardan oluşan kısa film Sinematografi anlamında çıtayı yükseltmeye çalışıyor. Guguk Kuşu filmim İnsanların doğayla olan ilişkisine atıfta bulunarak, görüntü yönetmenliği anlamında da iddialı olacağına inanıyorum.

GUGUK KUŞU Set Ekibi

Yönetmen: Kaan Atilla Taşkın

Senaryo: Kaan Atilla Taşkın

Yönetmen Yardımcısı: Mehmet Kemal Bayrak

Görüntü Yönetmeni: Ramazan Çoban

Ses: Ali Taşkın

Montaj: Sinan Sertel, Koray Sevindi

Oyuncu: Aleynagül Taşkın, A. Hamza Taşkın,

Sunay Taşkın, Emre Taşkın, Seyfullah Taşkın

Yapım Sorumlusu: Taki Kurtoğlu

SIYAH YAĞMUR

ANIMASYON FİLM

YAZAN VE YÖNETEN **MURAT BEKTAŞ** YARDIMCI YÖNETMEN **MUSTAFA ERDUR** MÜZİK **NAZIM ÇINAR** ANIMASYON **YASİR FISTIK**
SES TASARIM **NAZIM ÇINAR** KONSEPT TASARIM **MURAT BEKTAŞ** KURGU **NURAY YÜKSEL**

Siyah Yağmur

Murat Bektaş

1992 Yozgat doğumlu. Liseyi, Kırıkkale Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi, resim bölümünü 1. likle tamamladı. Halen Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarım bölümü 4. sınıf öğrencisi. Genel olarak ilkokuldan beri çizim sanatı ve tasarımla ilgilenmekte olan Murat Bektaş, 10 a yakın karma sergiye katıldı. Ülke ve İl genelinde olmak üzere 20 ye yakın sanat ve tasarım alanlarındaki yarışmalardan dereceleri bulunmaktadır.

Yönetmen Görüşü ve Filmin İçeriği

Dünyadaki müslüman ülkelerin büyük çoğunluğu; katliamlarla, açlıklarla... mücadele etmeye çalışıyor.

Güneyimizde Suriye, Filistin, Irak, doğumuzda Afganistan, buralarda masum kadınlar, çocuklar hiç suçu olmamasına rağmen, bir bombayla ya da bir füzeyle öldürülüyor. Afrikada açlıktan öldürülen yüzbinlerce müslüman var, bu ülkeler dış devletler tarafından sömürülmüş ve hala da sömürülüyor, oradaki insanların ellerinde hiç birşeyleri kalmamış, yeni doğmuş bebekler bile açlıktan öldürülüyor...

Suriye’de iç savaş denilmeye çalışılan felaket, tahmin edemeyeceğimiz kadar masum insanın ya canını alıyor ya da evlerini...

Filistin’de çocuklar doğmadan öldürülüyor. Oradaki insanlar seslerini bile duyuramıyor, ne de duymaya çalışan birileri oluyor.

Buralarda camiler bombalanıyor, Kur an-ı Kerimler yakılıyor, kadınlara tecavüz ediliyor, çocuklar öldürülüyor.

Müslüman bir insan olarak bu durum beni çok rahatsız ediyor. Sanatçı kimliğim bu durumu görmezlikten gelecek kadar zalim değildir. Hiç

bir sanatçının bunları görmezden gelmesini de doğru bulmuyorum, hatta bu insanlara yapılan zulme karşı sessiz kalmaları durumunu insanlığa sığdıramıyorum.

Bu felakete karşı hiç bir müdahalede bulunduğumuzu düşünmüyorum, oradaki insanları göremiyoruz malesef...

Bu durum beni derin şekilde üzüyor. Bu konuyu üzerinde insan olmayan bir bisikletin hikayesi olan ‘siyah yağmur’ adlı projemle insanlara anlatmak istedim

Kısaca Film Hakkında

İnsansız bir bisiklet, bir caminin içinden çıkarak şehrin diğer ucundaki elma ağacının altına gelir ve bu ağaçtaki elmayı alarak şehirden uzaklaşır ve sınırın diğer tarafındaki savaş olan ülkeye götürür ve oradaki kırık bir ağaca verir.

Teknik Bilgi

“Siyah Yağmur” un büyük bir kısmı 2 boyutludur ve aralarında 3 boyutlu olan sahneler de vardır, uzun zamandır aklımda olan bir teknikle filmi ortaya çıkardık, filmde silüetler üzerinden gittik. Bunun sebebi ise bizim kültürümüzün ilk canlandırma örnekleri olan Hacivatla Karagöz’deki silüet anlatımını şu anki günümüz çizim anlayışıyla yoğurarak bize ait bir görsel anlatım tekniği oluşturmaktı ve ayrıca filmde müzik ve sesler çok önemli bir yerde duruyor, çizimin yetmediği yerlerde müzik ve ses devreye giriyor.

SİYAH YAĞMUR Set Ekip

Yazan ve Yöneten: Murat Bektaş

Yardımcı Yönetmen: Mustafa Erdur

Animatör: Yasir Fıstık

Kurgu: Nuray Yüksel

Müzik ve Ses Tasarım: Nazım Çınar

Orkestrasyon ve Mix: Nazım Çınar

20. ULUSLARARASI
ALTIN KOZA FILM FESTİVALI
EN İYİ DENEYSEL

PÊLAV

AYAKKABI

derhênêr/yönetmen MUSAB TEKİN

nivîskar/senaryo MUSAB TEKİN derhênêrê dimenê/görüntü yönetmeni MEHMET YILDIZ

derhênêrê hûnerê/sanat yönetmeni M.TAKİ KURTOĞLU pêvxistinî/kurgu BÜŞRA BÜYÜKADEM deng/ses RAMAZAN ÇOBAN

İSTANBUL
FİLM FESTİVALI

İSTANBUL
TASARIM
MERKEZİ

ensar
vakfı

Ayakkabı (Pêlav)

(20. Uluslararası Altın Koza Film Festivali
EN İYİ DENEYSEL)

Musab Tekin

1991 yılında Diyarbakır'da doğdu. İlköğretim ve liseyi Diyarbakır'da okudu. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Türkçe Öğretmenliği'nden ikinci sınıfta ayrılarak Marmara Üniversitesi GSF Sinema ve TV bölümüne yerleşti. Halen burada eğitimini sürdürmekte olup ayrıca İstanbul Tasarım Merkezi'nin açtığı Kısa Film Atölyesi'nde çalışmalarına devam etmektedir.

Kısaca Film Hakkında

Değerleri, aidiyetleri ve hayata tutunmayı renkleri ve ayakkabı bağcıkları üzerinden dile getirmenin çıplak ve yalın ifadesi.

AYAKKABI Set Ekip

Yazan ve Yöneten: Musab Tekin

Senaryo: Musab Tekin

Görüntü Yönetmeni: Mehmet Yıldız

Sanat Yönetmeni: Taki Kurtoğlu

Kurgu: Büşra Büyükaadem

Ses: Ramazan Çoban

Seminerler

Yusuf KAPLAN Seminerleri

1964 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Kayseri'de tamamladı. 1986 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sahne ve Görüntü Sanatları Bölümü, Sinema-TV Ana Sanat Dalı'ndan mezun oldu. Üniversite öğreniminden sonra İngiltere'ye gitti. 1989 yılında MEB'dan İngiltere'de "master-doktora" yapmak üzere burs kazandı. 1991 yılında East Anglia Üniversitesi'nde "Story-Telling and Myth-Making Medium: Television" adlı master tezi hazırladı. 1992 yılının Nisan ayında Londra'da Londra Üniversitesi ve Middlesex Polytechnic'te Dr. Roy Armes'in danışmanlığında doktora yaptı. İlim ve Sanat, Yedi İklim, Kayıtlar, Kitap Dergisi, Girişim, İslam, Kadın ve Aile gibi dergilerle Zaman ve Milli Gazete gibi günlük gazetelerde çeşitli yazı, röportaj ve çevirileri yayımlandı. Foucault, Baudrillard, Kundera, Eco ve John Berger gibi yazar ve düşünürlerden çeşitli çeviriler yaptı. 3 yıl Umran dergisini yönetti. Halen Bilgi Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapmakta ve Yeni Şafak Gazetesi'nde yazmaktadır.

Sinema Ne/resi, Film Nereye Düşer? Seminerde doğu-batı eksenini üzerinden oluşturulmuş düşünce, sanat hayatı yazar Yusuf KAPLAN tarafından medeniyet bakış açısı ile değerlendirildi. Yusuf KAPLAN'ın teorik ve pratikten verdiği örnekler ile 'Sinema Ne/resi, Film nereye düşer' konusu çağımız modern düşüncesi ve medeniyet tasavvuru içerisinde, film alt ve üst okumaları prensiplerini de içine alarak işlendi.

İnsanın bir çağrı oluşturması, ya da bir çağrı olması gerekiyor. İnsanın çağrı içerisinde bir çağrısının olması ve bu çağrı ile bir dalga oluşturması lazım. Eğer bir çağrınız yoksa başta kendiniz olmak üzere dünyaya söyleyecek bir şeyiniz yok demektir. Dönem itibarıyla çağa çağrımız kültürde, sanatta ve diğer dallarda olmadığı için çağa ağ olarak bağlanıyoruz. Özellikle dünyaya bir şey söylemek isteyen bir kimsenin bir çağrısının olması ve çağrısıyla dalga oluşturması gerekiyor. İnsanın kendi özünden kâinata bakış ve düşünce biçimiyle fikir oluşturması gerekli. Zaten batıdaki estetik ve dili örnek almak ona form ve normlar oturtmak işi baştan bitiriyor. Dil çok önemli, hatta en önemli şeydir. Sinemayla ya da her hangi kültür sanat dalıyla ilgilenen kişinin dile önem vermesi gerekiyor, dilin otomatik olarak dikkate alınması gerekiyor diyebiliriz. Günümüz dünyasında deformasyon hepimizin şahit olduğu ve yaptığı bir eylemdir. Sinema da deforme olur. Deforme etmemiz bizim ayıbımız değil, bu normal bir şeydir. Deformasyon esnasında bazı değişiklikler oluşur. Mesela sinema ile film ayrı başlıklardır. Sinema yorumlanmaz, film yorumlanır. Yani bu konuda en çok karıştırılan ve karıştırıldığında ortaya farklı arızalar çıkartan bir konudur, sinema ve film arasındaki ayırım. Başta söylemiştik bir çağrı oluşturmak lazım diye. Peki, nasıl bir çağrı oluşturmak lazım? İşte esas iplerin koptuğu yer burası aslında. Her insan bir çağ kurmak

için gelir dünyaya diyebilirim. Nasıl bir çağrı oluşturmak gerekir sorusunun cevabına ulaşmak için en önemli soru bu. Çağrının çağı kurması için ilk önce bir temelinin olması lazım. Buradaki aracı vasıta kesinlikle akıl değildir. Akıl çağı aşmak ya da çağda ağ kurmak için araçtır sadece. Çağrısı bir çağ kuramıyorsa insanın o zaman kesinlikle başka bir çağrının içinde yaşadığı içindir. Sinema çağ kurmak için, ya da çağda çağrı yapmak için önemli silahlardan birisidir. Dalgayla dalgalanan insan kendi dalgasını oluşturamaz. Başka bir deyişle dalga kuracak ve dalga kırarak bir düşünce fikrinin oluşması. İbn-i Arabî'yi anlamadan dalga oluşturmak, ya da çağda bir çağrı kurmak mümkün değildir. İbn-i Arabî'nin tevekkül ve tefekkür fikrinin tam manasıyla anlaşılması gerekiyor.

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Beş Şehir" kitabında gelenek ve modernizmin günümüze yorumlanacak derecede bir tespiti görüyoruz.

Tanpınar "Beş Şehir" de bu gün yaşadığımız sosyal hayatı ve algıları kendi zaviyesinden ince bir tespit ile bizlere aktarmıştır. "Beş Şehir" bu manada okunması gereken bir kitaptır. Türk hikâyeciliğini ve kalemlerini iyi tanımak gerekiyor. Bu bir çağa çağrıda bulunmak için adeta telgraf tellerinden haberin geçmesi gibi bir taşıma ve yansıtma durumunu ortaya çıkarır. Sinema bir kurumdur. Martin Heidegger "kamera izleyiciye yöneltmiş bir silahtır" der. Sinema bir kurumdur üzerinde kafa yorulan şey filmidir. Tüm dünyada Müslümanlara dayatılan bir karşılaştırma, ötekileştirme vardır. O da şudur; din ve modernizm (çağdaşlık) karşılaştırmasıdır. Bu çok abes bir tanıtımdır, çünkü Müslümanlar olarak bize ait bir düşünce değildir. Tamamen batı kafasının bir ürünüdür. Kuram da uydurma bir sözcüktür. 2500 yıllık bir geçmişi olan teori sözcüğünü çöpe atmamız isteniyor kuram sözcüğünü kullanarak. Dilin önemine bir giriş yapmıştık az evvel. Dilin tarihini ve ışıklarını

görmesi gerekir. Dil farkta ve farkında olmanın yumuşak bir tarifidir aslında. Çağın çağrısını bulması en önce dilin önemine duyulan dikkatle mümkün olabilir. Gerçek manada bir çağdaşlık bu gün batı kaynakları modernliğinin bir sureti değildir. Bu gün yaşanan budur. Çağdaşlık çağda yaşanması gereken bir durumdur. Tüm bu yanlış şekillenen daha doğrusu yanlış yaşananlar form ve normları arasında bizim sanat fikri ve düşünce atılımları gerçekleştirmemiz mümkün değil. Bu açıdan bakıldığında çöldeyiz, uyanık rüya arası meltem görüyoruz. Bunun sebebi ise algılama kabiliyetimizin bitmesi. Tüm dünyada algılama biçimi pornografik olmuş durumda. Algılama biçiminin önemini anlamak için anlama ve kavramayı sindirmek gerekir. Martin Heidegger aklın düşünmeyi öldüren bir alet olduğunu söyler. Başta söylemekte fayda var; bizim post modern düşünürlerden bir şey öğrenmemiz gerekmiyor. Fakat bize tüm dünyada İslam'ın akıl dini olduğundan bahsediyorlar, araçla düşünce kurulması mümkün değildir. Çünkü akıl rasyon demektir. Yani ölçmek, biçmek parçalamak anlamına gelir. Bu manada akıl yolculuğu

yaptıracak bir alettir yolculuğun kendisi olamaz. Bizim dikkat etmemiz gereken nokta budur. Akıl bir formdur, felsefe bir formdur, sanat bir formdur. Dolayısıyla sanatın kendisi yolculuğun kendisi olamaz. Yolculuğun nasıl gerçekleştirileceği konusunda bize ipuçları verir. Bu sebeple sanatın neye tekabül ettiğini bilmiyoruz. Sanat diye bir şey kalmadı. Batıda sanat yapılmıyor. Hollywood sisteminde pornografi yayılıyor sadece. Bizim estetik algılarımız kökten yanlış ya da şöyle söyleyebiliriz, bizde estetik çok abartılıyor. Martin Heidegger felsefenin bittiğini söylerken sadece tarihi tasvirler yapmaya mecbur bir bilim dalı olarak felsefeye bakar. Felsefenin yani düşüncenin bitmesi demek insanın birey olarak bir şey üretememesi demektir. Aynı zamanda insanın özgün bir yolculuk yapamaması demektir. Sözün özlü bir şekilde ortaya bir şey koyabilmesi için özünün olması gerekir. Özgün yolculuklar yapılabilmesi için insanın özünün gür olması lazım. Gür bir öz ile ancak öz ve özgün şeyler yapmak mümkün olur. Bu arada altını çizmekte yarar var. Tüm sorun form ve normları yanlış anlamaktan kaynaklanıyor.

Derviş ZAİM Semineri

1964 doğumlu olan Derviş Zaim, Boğaziçi ve Warwick Üniversitelerinde; sırasıyla işletme ve kültürel çalışmalar eğitimi gördü. Yunus Nadi Roman ödülünü kazanan ‘Ares Harikalar Diyarında (1994)’ adlı kitabından sonra ilk filmi ‘Tabutta Röveşata’yı (1997)’ çekti. Yurtiçi ve yurtdışında birçok ödül kazanan bu filmi, yine benzer biçimde, prestijli birçok ulusal ve uluslararası festivallerden başarıyla adından söz ettirdi. ‘Filler ve Çimen (2000)’, ‘Çamur (2003)’, ‘Cenneti Beklerken (2006)’, ‘Nokta (2008)’, ‘Gölgeler ve Suretler (2011)’ ve ‘Devir (2012)’ adlı uzun metrajlı kurmaca filmleri ile ‘Paralel Yolculuklar (2003-Ortak yönetmen: Panicos Chrysanthou)’ adlı belgeseli izledi. Halen çeşitli üniversitelerde sinema konusunda dersler vermektedir.

Derviş ZAİM’İN konuk olduğu sinema seminerinde Zaim, sinemanın içerik dilini ve kendi filmi olan ‘Devir’i anlattı. Zaim, sinemanın kıtalar arasındaki çevreleyiciliğini ifade ederken aynı zamanda yeni Türk sinemasına filmleriyle yapmaya çalıştığı katkıdan bahsetti. Sinemada ve diğer sanat dallarında dünyada kökleşmiş bir yapı olduğunu kaydeden Zaim, batı ve doğu

geleneginin sahiplenilmesi gerektiğine vurgu yaptı. Zaim ayrıca, sinemaya nasıl başladığını ve yaşadığı maceraları da katılımcılar ile paylaştı. Öncelikle beni davet etme nezaketini gösteren değerli İstanbul tasarım merkezi idarecilerine teşekkürlerimi sunuyorum. Uzun süredir ziyaret edemediğim Şehit Sokullu Mehmetpaşa camiini de ziyaret etme fırsatı buldum. İlk soru her zaman zordur, bundan dolayı ben afaki irticalen birkaç başlık altında başlamak istiyorum. Sonrasında sormak istediğiniz kendinize ait merak ettikleriniz ve benim yaptıklarım ile ilgili merak ettikleriniz varsa sorularınıza geçebiliriz. Bir sohbet ortamı havasında semineri işlemekten mutlu olurum. Buraya, ben de kendi adıma bir şeyler öğrenmek için geldiğimi itiraf ediyorum, bana bir şeyler öğretirseniz kendi adıma müteşekkir olurum. Tabi bu karşılıklıdır. Film yapmaya gayret ediyorum. Yeni çektiğimiz ‘Devir’ filmimiz var, Kızılay’da ve Beyoğlu’ndaki sinemalarda gösterimde bu filmimiz. Bu anlamda tam zamanına denk getirdiğimizi söyleyebilirim, çünkü doğru bir zamanlama oldu. ‘Devir’ çektiğim yedinci filmim, onun öncesindeki çalışmalarımın ilerleyen dakikalarda bahsedeceğim. ‘Gölgeler ve Suretler’ üçlemenin son filmi ama ‘Filler ve Çimen’i de katarsak, bir genel sanatlar demeti olabiliyor yaptığım filmler. Neden bu şekilde bir yol izlediğim bana hep soruldu. Cevabını yazdığım yazılarda ve sinema panellerinde vermiştim, sizlere de izah etmek istiyorum. Bir insan sinema sistemini kurarken subjektif olarak bunu ya bir eklenme ilişkisi içerisinde yapar, ya da kopma ilişkisi içerisinde yapar. Bizim yaşadığımız coğrafyanın önemli kültürel problemleri var. Bu problemlerden bir tanesi 200 senede oluşan yeni durumdur. Fakat bu durumu tırnak içinde nasıl bir ‘avantaja’ çevirebiliriz sorusu üzerinde durmamız gerekiyor. Şöyle ki; doğulu bir gelenekten geliyoruz, fakat aynı zamanda batılı bir geleneğe de aşına olma şansımız oldu, dolayısıyla burada yaşayan insanların sinema ve sanat dallarıyla ilişki kurma çabası, batı ve doğu gelenegini sindirme-

siyle mümkün olabilir. Bu iki geleneğe naçizane, sahiplenme bağlamında bakmanın sağlıklı olacağını düşünüyorum. Sistemimi kurmaya çalışırken üzerine çıktığım kaidemin bir tanesi, doğu ve batı geleneğine karşı olan dikkatim oldu. Bir eklemleme ilişkisi içerisinde, Türk sinemasında fazla yapılmayan bir şeyleri ele alıp, o damarları zorlamaya çalıştım. Çünkü bir Alman gibi film yapmanın, bir Fransız gibi film yapmanın yine bir Amerikalı gibi film yapmanın, çocuksu sevincini geçmiş olmamız gerekiyor. 80'li yılların ortalarında İtalya'da, toplu Türk filmleri gösterimi yapılmıştı, o toplu gösterimden sonra İtalyan gazetelerinde çıkan bir yorumu hatırlıyorum. Gazetenin haberinde, 'Türkler sinema yapmayı yavaş yavaş öğreniyorlar' yazıyordu. Bu yapılan haberdeki kasıt ise, artık klasik sinema muadilini Türklerin öğrendiğine dikkat çekmekti. Oryantalist, aşağılayıcı ve küçümseyen bir yazıydı. Allah'a şükür buralardan geçiyor Türk sineması, artık yavaş yavaş sanat sineması da oturmaya başlıyor. Biz de artık Fransız sanat sineması seviyesinde filmler yapabiliyoruz, bunlar önemsenmesi gereken

şeylerdir. Sinema sanatında evrensel bir dil olduğu argümanına da kısmen katılıyorum. Fakat bunların yanı sıra, başka şeyleri de denememiz gerektiğini düşünüyorum. O da kendimize ait bir omurga oluşturmak ve kendimize ait bir dil oluşturmaktır, dolayısıyla sinema sistemini bunların üzerine inşa etmektir. Benim gitmeye çalıştığım kulvarlardan bir tanesi bu oldu. Minimalizm ile gerçekçilik arasında gidip gelen sıkışan, menzili bu olan bir sinemamız olduğunu düşünüyorum ne yazık ki. Bunu genişletmek gerekiyor, bu menzili genişletmek gerekiyor. Bu tayfın içerisine farklı renkler sokmak gerekiyor, besleneceğimiz en büyük kaynak geleneğimizdir. Bunu yaparken salt geleneğin içerisine hapis olmamak, gelenekle birlikte başka entelektüel kaynakları da kullanmak ve sahih kabul etmek gerekiyor, aynen Ahmet Hamdi TANPINAR'IN yaptığı gibi. Sinemaya nasıl başladığımdan bahsetmek istiyorum sizlere. Boğaziçi üniversitesinde sinema ile ilgisiz bir bölümde okudum. Fakat Boğaziçi üniversitesindeki, ders dışı faaliyetlerin yoğun olması aynı zamanda seçmeli derslerin de seçenek olarak çok olması,

o dönem diğer üniversiteler ile karşılaştırıldı-
ğı zaman çok daha kaliteli bir eğitim imkanı
sundu bizim devremize. Seçmeli ders olarak
sinema tarihi ve estetiği dersleri veriliyordu.
Ben sinema tarihi dersine giriyordum. Sine-
ma tarihi ve estetiği dersimize gelen hocamız,
benim sinemaya yaklaşımıma kamçılardı, teşvik
etti. Hatta dersler dışında beni setine davet etti.
Sonraki dönemlerde bana da virüs bulaşmış
oldu. O virüs ölümcül hale gelince de, sinemaya
devam ettim. Senaryolar yazmaya başladım,
sonraki dönemlerde filmler çekmeye başladım.
İlk çalışmalarımı, içime sinmediği için çok
defa montaj masalarında sabahladık, içimize
sinmediği zamanda yeniden yazıp çekiyorduk.
Tabi ki pahalı bir sinema sonraki dönemlerde
film yapmak için para aradık, bulamadık. Böyle
olunca fotoroman şeklinde çıktık. Bu yaptık-
larımız neyi getirdi, eğer siz bir şeyle uğraş-
maya başlarsanız onun üzerine fikir üretmeye
ve düşünmeye de başlarsınız, Allah'tan böyle
işlek bir atmosfer vardı. Üniversitedeki hocam
da yardımcı oldu, bir takım temel meseleleri
öğrenmem konusunda bana destek oldu. O dö-
nemlerde kolay değildi sinemaya girmek, 'Yeşil-
çam'a girmek. Çok kez denedim fakat olmadı.
O yüzden edebiyatla ilgilendim, sanatla olan
ilgimi diri tutarım diye düşündüm. Bir roman
yazdım. Yazdığım roman 'Yunus Nadi' roman
ödülünü kazanınca onu referans olarak kullanıp,
metin yazarı olarak bir yerel televizyona girdim.
Metin yazarı olarak girdiğim yerel televizyonda
çok kısa bir süre sonra programcılığa başladım.
Programcı olup, kamerayla program yapmaya
başlayınca ki programlar kültür sanat program-
ları ve hobiler ile ilgili programlardı. Kültür
faaliyetleri ve üniversiteleri gençlere tanıtmak
üzerine uzun bir süre yaptığımız programlar-
dı. Programcılık yaptığım dönemde istediğim
kamera hareketlerini deneme yanılma yoluyla
yapmaya başladım. Benim için çok idealdi,
çünkü pratiğe ihtiyacım vardı. Bu arada pratiği

yaparken üstüne bir de maaş alıyordum. Netice-
de yapmaya can attığımız işi yapıyorduk üstüne
bir de para alıyorduk, bu çok güzel bir şeydi.
Televizyon programları bir süre devam etti. Bir
süre sonra İngiltere film teorisi eğitimi veren
Wolfteam üniversitesine gittim. Film dersleri-
ne giriyordum, o arada yapmam gereken tam
olarak buydu, çünkü pratiğe bulaşmışım. Yazı
yazmayı, öykü yazmayı ve senaryo yazmayı
deniyordum. Perspektif gerekiyordu bana, film
teorisi gerekiyordu. Bu bir yıl süre içerisinde
bunları sağladım ve tekrar Türkiye'ye geri
döndüm. Film yapmak istiyordum ve bir süre
yapımcılara gittikten sonra artık onlar ile olma-
yacağını anlamıştım, çünkü karşılık bulmuyor-
du yapmak istediğim şeyler. Kendi göbeğimi
nasıl keserim diye düşünmeye başladım ve 'Ta-
butta Röveşata' filminin senaryosunu yazmaya
başladım ve kendi imkanlarımla çektim. Filmi
çok cüzi bir bütçe ile çektim. Filmin çekileceği
Rumeli'nin sokakları bir birine yakındı ve çok
iyi bildiğim bir yerdi. Bizde ve diğer ülkelerde
film yapmak istediğiniz zaman benzer zorluklar
ile karşılaşacaksınızdır. Sinema bu manada nazlı
bir sanattır. Her zaman hesaplanabilir riskleri
düşünerek hareket etmek gerekiyor. Başlarda
da ifade ettiğim gibi Türk sinemasında yeni bir
döneme yavaş yavaş giriyoruz ve umutluyuz

Tarık TUFAN Semineri

Tarık Tufan 1973 yılında İstanbul'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümünü bitirdi. Marmara Üniversitesi Ortadoğu ve İslam Ülkeleri Enstitüsü Sosyoloji Bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Çeşitli gazete ve dergilerde yazıları yayınlanmakta ve bazı televizyon kanallarında edebiyat-sohbet türünde programlar sunmaktadır. Yayımlanmış beş adet kitabının yanı sıra 'Uzak İhtimal' ve 'Yozgat Blues' filmlerinin senaristliğini yapmıştır.

Senarist-Program Yapımcısı Tarık TUFAN seminerinde sinemaya sinema olarak bakmanın bir sanatsal bedeli olduğunu ifade ederken yerli sinemanın algıdaki önemini vurguladı. Ayrıca Tufan senaristliğini üstlendiği 'Yozgat Blues' filminin ortaya çıkış ve çekim aşamalarını anlattı. Tufan İstanbul film festivalinde en iyi erkek oyuncu ödülünü alan filmle ilgili değerlendirmelerde bulundu.

Sinema yapma duygusu satın alınabilir bir şey değildir. Kendimden bir şeyler aktarmak istiyorum sizlere, en önce bahsini etmek istediğim

konu sinemanın doğası. En son yaptığımız film 'Yozgat Blues' in ilk gösterimi İstanbul Film Festivalinde yapıldı. Film en iyi erkek oyuncu ödülünü aldı. Film ilk gösteriminin ardından uluslararası festivallerden de davetler aldı. Ben filmin yurt dışında festivallerde gösterilmesini istiyorum. Çünkü yaptığımız film ayarındaki filmlerin Türkiye'de izleyici kitlesi böyle bir bakış açısını kaldırarak bir düzemde değil. Bahsettiğimiz ticari başarı yani filmin istenilen düzeyde izlenmesi durumu daha çok piyasa filmi diye tabir edebileceğimiz filmlerde mümkün. Filmimizin ticari bir başarısının olamayacağını bildiğim için yurt dışındaki festivallerde göstererek sanatsal manada başarısını görmeyi yeğlerim. Meselenin gerçek eksenindeki boyutu tabii ki çok izlensin diye film yapmaktır. Fakat bu işin doğası gereği izleyici kitlesini bulması durumu söz konusu, yani izleyiciyi sinemaya toplamak çok ayrı bir şeydir. Hepimiz ortalama biliyoruz ki bir film yapmak için 600-700 bin liraya ihtiyaç var. Tabi bu standart bir film için geçerli bir rakam. Filmin yapımı için şahsi ilişkilerde sponsor (destekleyici) de çok önemli. İyi bir proje varsa işin yarısı tamam demektir. Sinema ve diğer tüm konularda ilk olarak projeyi iyi yapmak gerekir.

Çoğu proje iyi hazırlanmadığı için maalesef klasörler halinde raflarda bekliyor ve zamanı geldimi çöpe gidiyor. İyi bir fikrin olması çok önemli fakat onu işlemek ve sunmak daha önemli oluyor çoğu zaman. Avrupa’da insanlar fon üzerinden gidiyorlar. Kendinizi iyi bir şekilde ifade ettiğiniz zaman ne paranız var, nasıl hareket edebilirsiniz ve kaynağınızı nasıl harcayabilirsiniz bunu hesaplayabiliyorsunuz. Sinemada ise fon önemli olduğu kadar belirleyici de olur. Fikrin ortaya konmasından sonra oluşturulan proje ve sunum planlı bir şekilde yapılırsa karşılık bulabilir. Bu mesele daha çok maddi olduğu için bizim filmimizin bu minvalde değerlendirilmesini de arzu etmiyorum. Son dönemlerde sinemaya yönetmen olarak giren arkadaşların yurt içinde ve yurt dışında

festivallere katıldıktan sonra uzun metraj film çektiklerini görüyoruz. Filmin serüveni sonraki dönemlerde bir hayli önemli bir hal alabiliyor. Hikâyeyi anlatabilmek meseledir. Hikâyeyi ne kadar güzel anlatabilirse o kadar sinema duygusunu, yeteneğini taşıyoruz demektir. Başta da söylemişim sinema duygusu satın alınabilir bir duygu değildir. Sinema duygusu ve film yapmak yeteneği özel bir durum ve duygudur. Bu manada iyi bir fikre ve projeye sahip olmanın ileriki zamanlarda bir şekilde maddi destek de bularak gerçekleşmesi mümkündür. Türkiye’de iyi fikir ve proje açısından özellikle gençlerde büyük bir zenginlik var. Fikri olarak zenginliğin olması çok önemli, çünkü dediğim gibi ileride maddi bir imkân olması durumunda her zaman işlenebilir bu zenginlik.

Ali Murat GÜVEN Semineri

1968 doğumlu olan Ali Murat GÜVEN gazeteci ve sinemacı kimliğinin yanı sıra reklam sektöründe metin yazarı ve kreatif yönetmen olarak görev yapmaktadır. Güven'in gençlik yıllarındaki yaratıcı kabiliyeti ve sinema aşkı daha sonraki dönemlerde yaptığı uzun soluklu televizyon programı 'Teksoy Görevde' ile Türkiye'de reyting rekorları kıran bir çalışmaya ilham olmuştur. Güven birçok eski Yeşilçam çınarına destek olmuş ve ustalara vefa geceleri düzenlemiştir. Sayısız kısa film festivalinde jüri üyeliği ve küratörlük yapmış olan Güven yirmi beş yıllık sinema ve medya macerasını İstanbul Ticaret Odası'nın prestij çalışması olarak 'Türk Sinemasında Tüccar ve Ticaret' kitabı ile tüm sinema severlere armağan etmiştir.

'Sinemanın toplum üzerindeki etkileri' seminerinde, Güven film endüstrisi, Türk sinemasının finans ve içerik yaklaşımlarını, günümüz imkânları ile nasıl şekillendiğini anlatıyor. Bir ticaret olarak sinema ve sinema seyircisinin durduğu konumu değerlendiren Güven'in seminerinde ayrıca sektöre ilişkin sinemasal yaklaşımlara yer veriliyor. Hollywood ve yeni dönem Türk sineması, yazar tarafından alt ve üst okuma metotları ile aktarılıyor.

Sinema yaşayarak öğrenilecek bir durumdur. Sinema yapmak için olmazsa olmazların başında insanı anlamak olgunluğuna erişmek gerekir. İzleyiciye beyaz perdede bir şeyler aktarmak için beyaz perdenin ne olduğunu anlamak gerekiyor. Sinema bu itibar ile günceli takip etmesi gereken bir sanatsal bileşkedir. Sosyal ortamdaki insanın yaşayışını ve hayata bakış açısını takip etmekten çok evrenselliği olan sinemanın evrensel diller kullanılarak yapılan bir icat olduğunu unutmamak gerekir. Bendeniz sinemaya 25 yılını vermiş birisi olarak sinemayla daha 6'lı yaşlarda babamın bana film oynatmam için aldığı 16 mm film makinesiyle başladım. Daha küçük yaşlarımda şov dünyasının içinde hava teneffüs ettim. Küçüklüğümde bu ülkede star olan sanatçılar ile yan yana geldim benimle olan alakalı bana şov dünyasının ahkamını öğretti. Sonraki yıllarda gençlik ve delikanlılık yıllarımda kısa film çalışmaları yaptım ve bu tutku içimde filizlenen sonra etrafıma yayılan bir etki yaptı. Bu sebeple çok açık ifade edebilirim ki sinema benim hayatım oldu. Sinemanın toplum üzerindeki etkilerini konuşmak üzere beni buraya davet eden çok değerli İstanbul Tasarım Merkezi idarecilerine teşekkürlerimi iletiyorum. Sinemaya değer veren bir kurumda olmaktan ve en önemlisi sinemaya inanmış bir kitle ile birlikte olmaktan dolayı ayrıca mutlu oldum.

Mesele itibariyle ‘sinemanın toplum üzerindeki etkileri’ üzerinde akademik çalışma yapılacak kadar geniş kapsamlı bir konu olduğunun farkındayım. Sinemanın bizi şekillendiren, bize farklı dünyalar sunan bir tarafı olduğu kadar, ticari ve tatmin olunamayacak kadar cazibekar bir dili vardır.

Sinema toplumsal olarak incelendiğinde Türk sinemasında da görülecektir ki toplumdan esinlenilmiş, ya da topluma esinti vermiş ilhamları vardır. Sosyolojik olarak “Vurun Kahpeye” filmi ya da “Toprak Ana” filmi nasıl bir etkiye sahip iseler Nuri Bilge Ceylan filmleri de aynı etkiye, görülebilir ya da görünemez şartlarda sahiptirler. Sinemanın bir tek yol üzerinden ilerlediğini söylemek yanlış olur. Sinema ne Andrey Tarkovski üzerinden ilerler sadece, ne de İran sineması üzerinden ilerler. Sinema evrenseldir. Sinema evrenselliğine ters düşen ne varsa illaki bir gün o mecrayı veya cemiyeti terk eder. Biz sinemayı Hollywood’dan öğreniyoruz. Fakat ne zaman Hollywood’a öğreteceğiz bunu bilmiyoruz. Sinema toplumu etkileyen kimi zamanda toplumdan etkilenen bir sanatsal anlatım

biçimi olmuştur. Dar bir çerçevede sinemaya bakamayacağımızdan dolayı sinemayı sinema yapan özelliklerine yoğunlaşmamızın daha doğru bir şey olduğunu düşünüyorum. Bir film üzerinde saatlerce alt ve üst okuması yapmak mümkündür. Fakat sinemasal bir dille yaklaşmanın dahi bir usulü var. Sinema dediğimiz organizmanın canlı bir yapıya sahip olduğunu ve içeriğindeki insanların alelade bir kamera hatasıyla oluşmuş olabileceğini unutmamak lazım. Netice itibariyle sinemanın sinema olabilmesi için insan etkeninin başından sonuna kadar olması gerekir. Müthiş ve uçuk yorumlar ile sinemanın doğasını zorlayarak yapılacak çalışma tam olarak teorisyenliktir, yani bir bakıma var olan üzerinden başka dünyacıklar çıkartma çabası olacaktır. Son olarak eklemek isterim ki sinema toplumu şekillendirmek için kullanılan önemli sanat aracıdır. Dolayısıyla sinema üst düzey bir yoruma ihtiyaç hissetmeyecek kadar üst düzeyden bakar aslında. Ve sinema pahalı bir sanat’tır, ticari planı göz ardı edilemez.

Belma BAŞ Semineri

Belma Baş'ın ilk kısa filmi 'Poyraz', uluslararası drama kısa film festivalinde "En iyi balkan filmi Ödülü"ne layık görüldü. Cannes Film Festivali'nin resmi bölümünde gerçekleşen gösterimlerde 'Poyraz' filmi şimdiye kadar 6 kıta üzerinde 50'yi aşkın film festivalinde Türkiye'yi temsil etti. 'Zefir' aynı tempoyla yurtdışındaki festivallerde dolaşarak, ödüller kazandı.

Yönetmenin 'Poyraz' ve 'Zefir' filmlerinin gösteriminin gerçekleştiği seminerde, film dili ve Türk sinemasında içerik konuşuldu. Baş'ın Cannes film festivalinde yarışan 'Poyraz' ve

'Zefir' filmleri izlendi. Baş, filmlerinin alt ve üst okumasını katılımcılar ile birlikte yaptı.

'Poyraz' ı kısa film olarak çektim. Dil olarak, algıların tam açık olmasıyla rahat anlaşılabilir bir film. 35 mm negatif ile çektiğimiz filmimiz için beklentilerimiz yüksek. Filmin içerisine metaforlar koyduk, her bir metafora da anlam yükledik. Fakat az önce de zikrettiğim gibi algıların filme odaklanmasıyla film rahat bir şekilde anlaşılabilir. 'Zefir' ile 'Poyraz' arasındaki en büyük fark 'Zefir'in bu manada daha rahat anlaşılabilir olmasıdır. Filmdeki başrol oyuncularını her ikisinde de aynı oldu. Buna biraz tercih, biraz da sinemasal duruşlarını beğendiğim için tercih ettiğimi söyleyebilirim. İki türlü okuma yapmak mümkün; mesela bir kızın annesi ve anneannesi ile olan ilişkisini beyaz perdeye aktardığımız filmimizde, kızımızın annesi dönem dönem kızını terk ediyor. Kendi idealleri olan bir anne karakteri anne, kız ise annesine karşı bir bakış ve hal dili geliştiriyor. Çocuğun kendi içerisinde annesini öldürdüğü ya da annesinin küçüklüğünden beri kızının gözünde var olmadığını görebiliriz. Bu durumu şu şekilde de yorumlayabiliriz. Bize doğa türlü nimetler sunuyor ama biz onu acımadan öldürüyoruz katlediyoruz, bunu yaparken ise kendimizden gidenlerin geleceğimiz olduğunu fark edemiyoruz. Tekrar filme dönecek olursak, biz anneyi sürekli suçlarız kendi çocuklarını bıraktığı için ama 1789 Fransız devriminde hayatımıza girmiş bir kavramdır bu suçlama psikolojisi. Bu sebeple annenin yaptığını sorgulayamazsınız, anne her zaman haklıdır. Şu şekilde de yorumlayabiliriz: doğada doğal afetler dediğimiz ve aynı anda milyonlarca kişiyi etkileyen, belki de yok eden afetler olur; deprem, toprak kayması gibi, o zaman da doğayı sorgulayamazsınız. Sinemanın pahalılığının yanında tabi ki ticari boyutunu da göz ardı etmemek lazım. Sinemaya emek ve para harcamak gerekiyor. Ülkemizde şartlar şu an itibarıyla daha tam oturmuş değil ama filmler çekilmeye devam ediliyor. Ticari sinema destek vermeli. Çünkü çok önemli bizim yaptığımız,

devrimlerde İran keskin değişimler yaşadı. Bu devrimlerde İran sosyal hayatı da, siyasi hayatı da sürekli ve keskin değişimlere uğradı. Bu devrimleri yapanlardan bir örnek olarak Humeyni'nin sinemaya bakışı üzerinden birkaç söz söylemek isterim, her şey yasaklanırken sinema yasaklanmıyor ve tam tersi şart koşuluyordu. Sinemanın yasaklanmamasının sebebi ise propaganda aracı olarak kullanılmasını sağlamaktı. Özellikle müzik yapmaya ciddi yasaklar getirilmişti. Bu kadar bir birine yakın olan iki sanat dalından sadece sinemaya yasak getirilmemesini açıkçası ben de anlamış değilim. Müziğin

yasaklanmasında ileriye dönük öngörüler de olabilir, kişisel bir tercihleri de olabilir. 90'larda ise İran'da ekilen ürünlerin yavaş yavaş meyvelerinin filizlendiğini görüyoruz. 90'lardan sonra İran'da artık yeni ve taze bir sinema, dünyaya sesini duyurmaya başlıyor. Tabi ben sürekli İran'da değildim, Türkiye'ye de geliyordum. 90 sonrasında Türkiye'ye temelli yerleştim. Memleketimde mutlu olduğumu söylemek isterim. Türkiye birçok açıdan umut verici. Ülkemizde sinema ve kültür sanat hayatında güzel şeyler olacağına inanıyorum

Atölye Dönemi İçinde Kazanılan Başarılar:

“Teorik ve Uygulamalı Kısa Film Atölyesi” kapsamında öğrencilerimiz ürettikleri filmlerle ve yazdıkları senaryolarla atölye süreci içerisinde çeşitli ödüller kazandı ve filmleri çeşitli festivallerde gösterildi:

Musab Tekin atölye kapsamında hazırlanan uygulama filmlerinden “Ayakkabı” ile 20. Altın Koza Uluslararası Film Festivali Öğrenci Filmleri Yarışması’nda “En İyi DeneySEL Kısa Film” ödülünü kazandı ve 7500 TL’nin sahibi oldu. Ayrıca Musab Tekin’in filmi Londra Kürt Filmleri Festivali gösterim seçkisine alındı.

Hüseyin Aydemir, Serhat Kılıçbay ve Hasan Aktaş’ın ortak projeleri olan “Sarı Çiçek” Boğaziçi Film Festivali kapsamında “Senaryo Yapım Desteği” kazandı ve 5000 TL’nin sahibi oldu. Ayrıca “Sarı Çiçek” kısa filmi aynı festivalde Ulusal Kısa Film Yarışması’nda yarışmaktadır.

Büşra Büyükaadem’in projesi “Oyun” Boğaziçi Film Festivali kapsamında “Senaryo Yapım Desteği” kazandı ve 5000 TL’nin sahibi oldu.

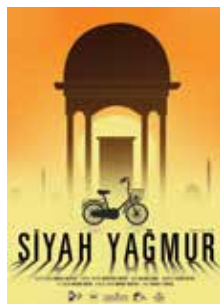
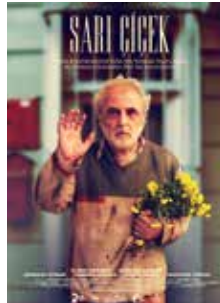
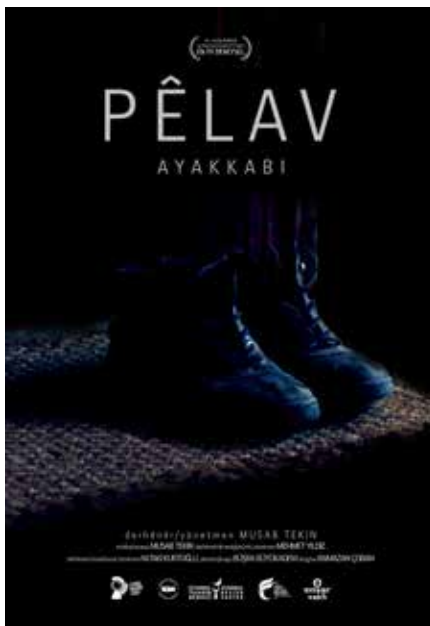
Ayrıca “Oyun” kısa filmi aynı festivalde Ulusal Kısa Film Yarışması’nda yarışmaktadır.

Murat Bektaş’ın projesi “Siyah Yağmur” Boğaziçi Film Festivali kapsamında “Senaryo Yapım Desteği” kazandı ve 5000 TL’nin sahibi oldu. Ayrıca “Siyah Yağmur” animasyonu aynı festivalde Ulusal Kısa Film Yarışması’nda yarışmaktadırlar.

Seda Kaya’nın projesi “Bir Senaryo Yaratmak” Boğaziçi Film Festivali kapsamında “Senaryo Yapım Desteği” kazandı ve 5000 TL’nin sahibi oldu. Ayrıca “Bir Senaryo Yaratmak” kısa filmi aynı festivalde Ulusal Kısa Film Yarışması’nda yarışmaktadırlar.

Kaan Atilla Taşkın’ın “Öğretmenim Nerede?” kısa filmi İstanbul Uluslararası Kısa Film Festivali’nde yarışmaya hak kazandı.

Kaan Atilla Taşkın’ın “Bilyali” kısa filmi Malatya Uluslararası Film Festivali kapsamında ulusal gösterim seçkisine dahil edildi.

Öğrencilere Sağlanan İstihdamlar:

“Teorik ve Uygulamalı Kısa Film Atölyesi”nin amaçlarından biri de gençlerin teorik ve pratik anlamda yetkin olmalarını sağlayarak sektörde istihdam oluşturmalarına katkıda bulunmaktır. Bu doğrultuda öğrencilerimizden bazılarını çeşitli iş kollarına yönlendirdik ve istihdam edilmelerini sağladık.

Serhat Kılıçbay, Semih Kaplanoğlu’nun yapımcılığını, Murat Pay’ın da yönetmenliğini yaptığı “Mevlidhan” projesinde kamera asistanı olarak yer aldı.

Kaan Atilla Taşkın, Derviş Zaim’in yönetmenliğini yaptığı son filmde kamera asistanı olarak yer aldı.

Nur Şeyda Koç, Bilim ve Sanat Vakfı bünyesinde faaliyetlerine başlayan Türk Sineması Araştırmaları projesinde araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı.

Seda Kaya, Hayal Perdesi Sinema Dergisi’nde sinema yazarı olarak çalışmaya başladı.

Ramazan Çoban, yönetmenliğini Özgür Pak’ın yaptığı “Hikmet Hikayeleri” filmde reji asistanı olarak çalışmaya başladı. Daha sonra Samanyolu Televizyonu’nda “Şefkat Tepe” dizisinde 2. Reji asistanı olarak çalışmaya başladı.

Hasan Aktaş, Fanus-u Hayal Film Yapım bünyesinde kameraman olarak görev yapmaya başladı.

Mustafa Erdem Fidan, Fanus-u Hayal Film Yapım bünyesinde kameraman olarak görev yapmaya başladı.

Mehmet Sali, Fanus-u Hayal Film Yapım bünyesinde metin yazarı olarak görev aldı.

Murat Bektaş, İslam Sanatında Geometrik Desenler Çalıştayı’nın animasyon tanıtım filmini hazırladı.

**KISA FİLM
ATÖLYESİ
SEMİNERLERİ**

ALİ MURAT GÜVEN

Ali Murat Güven Semineri
Sinemanın Toplum Üzerin-
deki Etkileri Üzerine Sinema
Söyleşileri

**KISA FİLM
ATÖLYESİ
SEMİNERLERİ
-1-**

YUSUF KAPLAN

Yusuf Kaplan Seminerleri
"Sinema Ne/resi, Film
Nereye Düşer?" Ana Başlıklı
Seminerleri

**KISA FİLM
ATÖLYESİ
SEMİNERLERİ**

DERVİŞ ZAIM

Derviş Zaim Semineri
Derviş Zaim ile Sinema ve
Film Tecrübeleri Üzerine
Söyleşi

**KISA FİLM
ATÖLYESİ
SEMİNERLERİ**

TARİK TUFAN

Tarık Tufan Semineri
Türkiye'de Sinema Realitesi
Üzerine Söyleşi

**İTM
SEMİNERLERİ**

Prof.Dr. SADETTİN ÖKTEN

Medeniyet ve Mimarlık
Selçuklulardan Osmanlı
Dönemine Medeniyetin
Mimariye Yansıması

**İTM
SEMİNERLERİ**

REZA HEMMATİRAD

Sanatta Desen
Doğu-Batı Sanatındaki
Desen Anlayışı

**İTM
SEMİNERLERİ**

HASAN KAÇAN

Mizah ve İnsan
Mizahın Günlük Hayatta
İnsanla Olan Teması

**İTM
SEMİNERLERİ**

Yrd.Doç.Dr. RIDVAN ŞENTÜRK

**Film Estetiği ve Dünya Sine-
masında Akımlar**
Sinema Akımları ve Film
Estetiği Üzerine Yapılan
Seminerler Dizisi

İTM ETKİNLİKLERİ

Art of Seeing Istanbul
Peter Sanders'in İstanbul'u
Görme Sanatı Konulu
Workshopu

İTM ETKİNLİKLERİ

The Art of Islamic Patterns
İslami Geometrik Desenler
Atölyesi

İTM ETKİNLİKLERİ

Sinema Sosyoloji Kritikleri
Onur Erdal'ın Sinema Sos-
yolojisi Üzerine Seminerleri

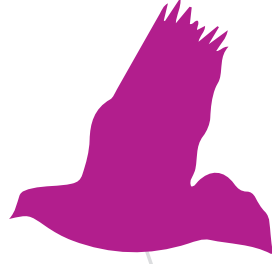

İTM ETKİNLİKLERİ

Medeniyet ve Şehir Paneli
İspanya Gezisi Üzerine
Düzenlenen Panel

SİNEMA

ESKİZ

MİMARLIK ve ŞEHİRCİLİK

GÜZEL SANATLARA HAZIRLIK

MODA TASARIMI

MİNYATÜR

TAKI VE AKSESUAR

GRAFİK TASARIM

FOTOĞRAF

**İSTANBUL
TASARIM
MERKEZİ** **İSTANBUL
DESIGN
CENTER**

Tasarım Eğitim Programlarımız
hakkında bilgi almak için
www.istanbultasarimmerkezi.org

ya da

0212 458 61 61

ya da

Buhara Özbekler Tekkesi
Sultanahmet Binbirdirek mah.
Şehitmehmetpaşa yokuşu sok.No: 40
Sokullu Mehmetpaşa Camii karşısı
Sultanahmet, Fatih
İstanbul